

Službeni list

Europske unije

C 16

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 62.

14. siječnja 2019.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2019/C 16/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
--------------	---	---

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2019/C 16/02	Spojeni predmeti C-569/16 i C-570/16: Presuda Suda (veliko vijeće) od 6. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesarbeitsgericht – Njemačka) – Stadt Wuppertal protiv Marije Elisabeth Bauer (C-569/16), Volker Willmeroth, u svojstvu vlasnika društva TWI Technische Wartung und Instandsetzung Volker Willmeroth eK protiv Martine Broßonn (C-570/16) (Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Organizacija radnog vremena — Direktiva 2003/88/EZ — Članak 7. — Pravo na plaćeni godišnji odmor — Radni odnos koji prestaje zbog radnikove smrti — Nacionalni propis kojim se sprečava isplata radnikovim pravnim sljednicima novčane naknade za plaćeni godišnji odmor koji taj radnik nije iskoristio — Obveza usklađenog tumačenja nacionalnog prava — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 31. stavak 2. — Mogućnost pozivanja na odredbu prava Unije u okviru spora između pojedinaca)	2
2019/C 16/03	Predmet C-619/16: Presuda Suda (veliko vijeće) od 6. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg – Njemačka) – Sebastian W. Kreuziger protiv Land Berlin (Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Organizacija radnog vremena — Direktiva 2003/88/EZ — Članak 7. — Pravo na plaćeni godišnji odmor — Nacionalni propis kojim se propisuje gubitak neiskorištenog godišnjeg odmora i novčane naknade za navedeni odmor kad radnik nije podnio zahtjev za godišnji odmor prije prestanka radnog odnosa)	3

2019/C 16/04	Spojeni predmeti C-622/16 P do C-624/16 P: Presuda Suda (veliko vijeće) od 6. studenoga 2018. – Scuola Elementare Maria Montessori Srl protiv Europske komisije, Talijanske Republike (C-622/16 P), Europska komisija protiv Scuola Elementare Maria Montessori Srl, Talijanske Republike (C-623/16 P), Europska komisija protiv Pietra Ferraccija, Talijanske Republike (C-624-16 P) (Žalba — Državne potpore — Odluka kojom se proglašava nemogućnost ostvarivanja povrata državne potpore nespojive s unutarnjim tržištem — Odluka kojom se utvrđuje nepostojanje državne potpore — Tužbe za poništenje koje su podnijeli konkurenti korisnika državnih potpora — Dopuštenost — Regulatorni akt koji ne podrazumijeva provedbene mjere — Izravan utjecaj — Pojam „apsolutne nemogućnosti” ostvarivanja povrata državne potpore nespojive s unutarnjim tržištem — Pojam „državna potpora” — Pojmovi „poduzetnik” i „gospodarska djelatnost”)	4
2019/C 16/05	Predmet C-684/16: Presuda Suda (veliko vijeće) od 6. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesarbeitsgericht – Njemačka) – Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV protiv Tetsujija Shimizua (Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Organizacija radnog vremena — Direktiva 2003/88/EZ — Članak 7. — Pravo na plaćeni godišnji odmor — Nacionalni propis kojim se predviđa gubitak neiskorištenog plaćenog godišnjeg odmora i novčane naknade za navedeni godišnji odmor kad radnik nije podnio zahtjev za godišnji odmor prije prestanka radnog odnosa — Direktiva 2003/88/EZ — Članak 7. — Obveza usklađenog tumačenja nacionalnog prava — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 31. stavak 2. — Mogućnost pozivanja na odredbu prava Unije u okviru spora između pojedinaca)	5
2019/C 16/06	Predmet C-18/17: Presuda Suda (treće vijeće) od 14. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgerichtshof – Austrija) – Danieli & C. Officine Meccaniche SpA i dr. protiv Regionale Geschäftsstelle Leoben des Arbeitsmarktservice (Zahtjev za prethodnu odluku — Pristupanje novih država članica — Republika Hrvatska — Prijelazne mjere — Slobodno pružanje usluga — Direktiva 96/71/EZ — Upućivanje radnika — Upućivanje hrvatskih državljana i državljana trećih država u Austriju posredstvom poduzeća sa sjedištem u Italiji)	6
2019/C 16/07	Predmet C-33/17: Presuda Suda (veliko vijeće) od 13. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bezirksgericht Bleiburg/Okrajno Sodišče Pliberk – Austrija) – Čepelnik d.o.o. protiv Michaela Vavtija (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 56. UFEU-a — Slobodno pružanje usluga — Ograničenja — Usluge na unutarnjem tržištu — Direktiva 2006/123/EZ — Radno pravo — Upućivanje radnika radi obavljanja građevinskih radova — Prijava radnika — Čuvanje i prijevod platnih lista — Obustava plaćanja — Jamčevina koju uplaćuje primatelj usluga — Osiguranje plaćanja novčane kazne koja bi se mogla izreći pružatelju usluga)	7
2019/C 16/08	Spojeni predmeti C-47/17 i C-48/17: Presuda Suda (veliko vijeće) od 13. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rechtbank Den Haag – Nizozemska) – X (C-47/17), X (C-48/17) protiv Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EU) br. 604/2013 — Uredba (EZ) br. 1560/2003 — Određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu — Kriteriji i mehanizmi za određivanje — Zahtjev za prihvati ili ponovni prihvati podnositelja zahtjeva za azil — Negativan odgovor zamoljene države članice — Zahtjev za ponovno razmatranje — Članak 5. stavak 2. Uredbe br. 1560/2003 — Rok za odgovor — Istek — Učinci)	7
2019/C 16/09	Predmet C-93/17: Presuda Suda (prvo vijeće) od 14. studenoga 2018. – Europska komisija protiv Helenske Republike (Povreda obveze države članice — Državne potpore — Potpore koje su proglašene nezakonitim i nespojivim s unutarnjim tržištem — Obveza povrata — Presuda Suda kojom se utvrđuje povreda obveze — Poduzetnik koji istodobno obavlja civilne i vojne djelatnosti — Neprovedba — Osnovni interesi sigurnosti države članice — Članak 346. stavak 1. točka (b) UFEU-a — Financijske sankcije — Novčana kazna — Paušalni iznos — Sposobnost plaćanja — Faktor „n” — Faktori na kojima se temelji ocjena sposobnosti plaćanja — Bruto domaći proizvod — Ponderiranje glasova države članice u Vijeću Europske unije — Novo pravilo glasanja u Vijeću)	8

2019/C 16/10	Predmet C-171/17: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 7. studenoga 2018. – Europska komisija protiv Mađarske (Povreda obveze države članice — Direktiva 2006/123/EZ — Članci 15. do 17. — Članak 49. UFEU-a — Sloboda poslovnog nastana — Članak 56. UFEU-a — Slobodno pružanje usluga — Nacionalni sustav mobilnog plaćanja — Monopol)	9
2019/C 16/11	Predmet C-215/17: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 14. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputilo Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovenija) – Nova Kreditna Banka Maribor d.d. protiv Republike Slovenije (Zahtjev za prethodnu odluku — Usklađivanje zakonodavstva — Ponovna uporaba informacija javnog sektora — Direktiva 2003/98/EZ — Članak 1. stavak 2. točka (c) treća alineja — Bonitetni zahtjevi za kreditne institucije i investicijska društva — Uredba (EU) br. 575/2013 — Informacije koje trebaju objaviti kreditne institucije i investicijska društva — Članak 432. stavak 2. — Iznimke od obveze objave — Poslovne informacije koje se smatraju osjetljivima ili povjerljivima — Primjenjivost — Kreditne institucije u većinskom državnom vlasništvu — Nacionalni propis kojim se predviđa javni karakter određenih poslovnih informacija u posjedu navedenih institucija)	10
2019/C 16/12	Predmet C-238/17: Presuda Suda (treće vijeće) od 14. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Vilnius miesto apylinkės teismas – Litva) – UAB „Renerga“ protiv AB „Energijos skirstymo operatorius“, AB „Lietuvos energijos gamyba“ (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2009/72/EZ — Članak 3. stavci 2., 6. i 15. i članak 36. točka (f) — Unutarnje tržište električne energije — Hipotetska narav prethodnih pitanja — Nedopuštenost zahtjeva za prethodnu odluku)	10
2019/C 16/13	Predmet C-247/17: Presuda Suda (veliko vijeće) od 13. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Korkein oikeus – Finska) – postupak koji se odnosi na izručenje Denisa Raugėviciusa (Zahtjev za prethodnu odluku — Građanstvo Europske unije — Članci 18. i 21. UFEU-a — Zahtjev treće zemlje upućen državi članici za izručenje građanina Unije, državljanina druge države članice, koji se koristio pravom na slobodno kretanje u prvoj državi članici — Zahtjev podnesen u svrhe izvršenja kazne zatvora, a ne u svrhe kaznenog progona — Zabrana izručenja koja se primjenjuje samo na vlastite državljane — Ograničenje slobodnog kretanja — Opravdanje koje se temelji na sprečavanju nekažnjavanja — Proporcionalnost)	11
2019/C 16/14	Predmet C-257/17: Presuda Suda (treće vijeće) od 7. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Raad van State – Nizozemska) – C, A protiv Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (Zahtjev za prethodnu odluku — Nadležnost Suda — Direktiva 2003/86/EZ — Pravo na spajanje obitelji — Članak 15. — Odbijanje odobravanja autonomne dozvole boravka — Nacionalni propis kojim se predviđa obveza polaganja ispita građanske integracije)	12
2019/C 16/15	Spojeni predmeti C-293/17 i C-294/17: Presuda Suda (drugo vijeće) od 7. studenoga 2018. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Raad van State – Nizozemska) – Coöperatie Mobilisation for the Environment UA, Vereniging Leefmilieu protiv College van gedeputeerde staten van Limburg, College van gedeputeerde staten van Gelderland (C-293/17), Stichting Werkgroep Behoud de Peel protiv College van gedeputeerde staten van Noord-Brabant (C-294/17) (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 92/43/EEZ — Očuvanje prirodnih staništa i divlje faune i flore — Posebna područja očuvanja — Članak 6. — Procjena prihvatljivosti utjecaja plana ili projekta na područje — Nacionalni program za borbu protiv taloženja dušika — Pojmovi ‚projekt‘ i ‚procjena prihvatljivosti‘ — Prethodna sveukupna procjena pojedinačnih odobrenja za poljoprivredna gospodarstva koja uzrokuju takva taloženja)	13
2019/C 16/16	Predmet C-296/17: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 14. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Varhoven kasatsionen sad (Bugarska) – Bugarska) – Wiemer & Trachte GmbH, u stečaju protiv Žana Oveda Tadžera (Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Stečajni postupci — Uredba (EZ) br. 1346/2000 — Članak 3. stavak 1. — Međunarodna nadležnost — Tužba radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika — Isključiva nadležnost sudova države članice na čijem je državnom području otvoren stečajni postupak)	14

2019/C 16/17	Predmet C-308/17: Presuda Suda (prvo vijeće) od 15. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberster Gerichtshof – Austrija) – Helenska Republika protiv Lea Kuhna (Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EU) br. 1215/2012 — Sudska nadležnost u građanskim i trgovačkim stvarima — Područje primjene — Članak 1. stavak 1. — Pojam „građanska i trgovačka stvar” — Obveznice koje je izdala država članica — Sudjelovanje privatnog sektora u restrukturiranju javnog duga te države — Jednostrana i retroaktivna izmjena uvjeta zajma — Klauzule o zajedničkom djelovanju — Tužba koju su protiv navedene države podnijeli privatni vjerovnici koji posjeduju te obveznice kao fizičke osobe — Odgovornost države za radnje i propuste u izvršavanju javnih ovlasti)	15
2019/C 16/18	Predmet C-310/17: Presuda Suda (veliko vijeće) od 13. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden – Nizozemska) – Levola Hengelo BV protiv Smilde Foods BV (Zahtjev za prethodnu odluku — Intelektualno vlasništvo — Usklađivanje određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu — Direktiva 2001/29/EZ — Područje primjene — Članak 2. — Prava reproduciranja — Pojam „djelo” — Okus prehrambenog proizvoda)	16
2019/C 16/19	Predmet C-330/17: Presuda Suda (peto vijeće) od 15. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – Verbraucherzentrale Baden-Württemberg e.V. protiv Germanwings GmbH (Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EZ) br. 1008/2008 — Članak 2. točka 18. — Članak 23. stavak 1. — Prijevoz — Zajednička pravila za obavljanje zračnog prijevoza u Europskoj uniji — Obavješćivanje — Navođenje konačne cijene koja se plaća — Uključivanje tarife zračnog prijevoza u konačnu cijenu — Obveza navođenja tarife zračnog prijevoza u eurima ili u lokalnoj valuti — Izbor relevantne lokalne valute — Povezujući čimbenici)	16
2019/C 16/20	Predmet C-334/17 P: Presuda Suda (deveto vijeće) od 15. studenoga 2018. – Republika Estonija protiv Europske komisije, Republike Latvije (Žalba — Zajednička organizacija tržišta — Iznos koji će se naplaćivati za neuklonjene prekomjerne količine šećera — Odluka 2006/776/EZ — Zahtjev za izmjenu konačne odluke Europske komisije — Dopis o odbijanju — Tužba protiv tog dopisa — Dopusštenost)	17
2019/C 16/21	Predmet C-342/17: Presuda Suda (treće vijeće) od 14. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto – Italija) – Memoria Srl, Antonia Dall'Antonia protiv Comune di Padova (Zahtjev za prethodnu odluku — Ograničenja slobode poslovnog nastana — Nadležnost Suda — Dopusštenost zahtjeva za prethodnu odluku — Potpuno unutarnja situacija — Nacionalni propis kojim se zabranjuje svaka djelatnost s ciljem stjecanja dobiti povezana s čuvanjem pogrebnih urni — Test proporcionalnosti — Dosljednost nacionalnog propisa)	18
2019/C 16/22	Predmet C-380/17: Presuda Suda (treće vijeće) od 7. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Raad van State – Nizozemska) – K, B protiv Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (Zahtjev za prethodnu odluku — Nadležnost Suda — Direktiva 2003/86/EZ — Pravo na spajanje obitelji — Članak 12. — Nepoštovanje roka od tri mjeseca nakon odobrenja međunarodne zaštite — Osoba koja uživa status supsidijarne zaštite — Odbijanje zahtjeva za izdavanje vize)	18
2019/C 16/23	Predmet C-432/17: Presuda Suda (prvo vijeće) od 7. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supreme Court of the United Kingdom – Ujedinjena Kraljevina) – Dermot Patrick O'Brien protiv Ministry of Justice, prije Department for Constitutional Affairs (Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Direktiva 97/81/EZ — Okvirni sporazum o radu s nepunim radnim vremenom koji su sklopili UNICE, CEEP i ETUC — Članak 4. — Načelo nediskriminacije — Radnici s nepunim radnim vremenom — Starosna mirovina — Izračun iznosa mirovine — Uzimanje u obzir razdoblja obnašanja dužnosti prije isteka roka za prenošenje Direktive 97/81/EZ — Primjena bez odgođa na buduće učinke situacije koja je nastala za vrijeme važenja bivšeg zakona)	19

2019/C 16/24	Predmet C-457/17: Presuda Suda (prvo vijeće) od 15. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – Heiko Jonny Maniero protiv Studienstiftung des deutschen Volkes eV (Zahtjev za prethodnu odluku — Jednako postupanje prema osobama bez obzira na njihovo rasno ili etničko podrijetlo — Direktiva 2000/43/EZ — Članak 3. stavak 1. točka (g) — Područje primjene — Pojam „obrazovanje” — Dodjela stipendija namijenjenih poticanju istraživačkih ili studijskih projekata u inozemstvu koju provodi privatna zaklada — Članak 2. stavak 2. točka (b) — Neizravna diskriminacija — Dodjela tih stipendija uvjetovana prethodno položenim prvim državnim pravnim ispitom (Erste Juristische Staatsprüfung))	20
2019/C 16/25	Predmet C-461/17: Presuda Suda (drugo vijeće) od 7. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio High Court (Irska) – Irska) – Brian Holohan i dr. protiv An Bord Pleanála (Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš — Direktiva 92/43/EEZ — Očuvanje prirodnih staništa — Očuvanje divlje faune i flore — Projekt izgradnje ceste — Odgovarajuća procjena učinaka na okoliš — Opseg obveze obrazlaganja — Direktiva 2011/92/EU — Procjena učinaka određenih projekata — Prilog IV. točka 3. — Članak 5. stavak 3. točka (d) — Doseg pojma „glavna alternativna rješenja”)	21
2019/C 16/26	Predmet C-484/17: Presuda Suda (treće vijeće) od 7. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Raad van State – Nizozemska) – K protiv Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2003/86/EZ — Pravo na spajanje obitelji — Članak 15. — Odbijanje odobrenja autonomne dozvole boravka — Nacionalni propis kojim je predviđena obveza polaganja ispita građanske integracije)	22
2019/C 16/27	Predmet C-495/17: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 8. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunalul Prahova – Rumunjska) – Cartrans Spedition Srl protiv Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova, Direcția Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii (Zahtjev za prethodnu odluku — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Izuzeća — Članak 146. stavak 1. točka (e) i članak 153. — Transakcije cestovnog prijevoza izravno povezane s izvozom robe — Isporuke koje obavljaju posrednici koji sudjeluju u takvim transakcijama — Dokazni postupak u vezi s izvozom robe — Carinska deklaracija — Karnet TIR)	22
2019/C 16/28	Predmet C-502/17: Presuda Suda (šesto vijeće) od 8. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Vestre Landsret – Danska) – C&D Foods Acquisition ApS protiv Skatteministeriet (Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) — Namjeravani prijenos dionica društva unuke — Troškovi vezani uz usluge pružene radi tog prijenosa — Neprovedeni prijenos — Zahtjev za odbitak plaćenog pretporeza — Područje primjene PDV-a)	23
2019/C 16/29	Predmet C-544/17 P: Presuda Suda (prvo vijeće) od 7. studenoga 2018. – BPC Lux 2 Sàrl protiv Europske komisije, Portugalske Republike (Žalba — Državne potpore — Tužba za poništenje — Dopusštenost — Potpora portugalskih tijela za sanaciju financijske institucije Banco Espírito Santo SA — Osnivanje i kapitalizacija banke za premošćivanje — Odluka Europske komisije kojom se potpora proglašava spojivom s unutarnjim tržištem — Pravni interes — Tužba pred nacionalnim sudovima radi poništenja odluke o sanaciji Banco Espírito Santo)	24
2019/C 16/30	Predmet C-592/17: Presuda Suda (deveto vijeće) od 15. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Vestre Landsret – Danska) – Skatteministeriet protiv Baby Dan A/S (Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednička carinska tarifa — Kombinirana nomenklatura — Tarifno razvrstavanje — Tarifni brojevi i podbrojevi 4421, 7326, 7318 15 90, 7318 19 00 i 9403 90 10 — Proizvod posebno namijenjen za pričvršćivanje sigurnosnih ograda za djecu — Damping — Valjanost Uredbe (EZ) br. 91/2009 — Uvoz određenih željeznih ili čeličnih elemenata za pričvršćivanje podrijetlom iz Kine — Sporazum Svjetske trgovinske organizacije (WTO) o antidampingu — Uredba (EZ) br. 384/96 — Članak 3. stavak 2. i članak 4. stavak 1. — Definicija industrije Zajednice)	24

2019/C 16/31	Predmet C-648/17: Presuda Suda (šesto vijeće) od 15. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Augstākā tiesa – Latvija) – „BTA Baltic Insurance Company” AS, prije „Balcia Insurance” SE protiv „Baltijas Apdrošināšanas Nams” AS (Zahtjev za prethodnu odluku — Obvezno osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila — Direktiva 72/166/EEZ — Članak 3. stavak 1. — Pojam „upotreba vozila” — Nezgoda u kojoj su sudjelovala dva vozila parkirana na parkiralištu — Imovinska šteta na vozilu koju je putnik susjednog vozila prouzrokovao tako što je otvorio njegova vrata)	25
2019/C 16/32	Predmet C-426/17: Rješenje Suda (šesto vijeće) od 25. listopada 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de lo Social nº2 de Terrassa – Španjolska) – Elena Barba Giménez protiv Francisce Carrión Lozano (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 53. stavak 2. Poslovnika Suda — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 47. — Korisnik besplatne pravne pomoći — Naknada odvjetnicima po službenoj dužnosti — Određivanje tarife od strane odvjetničke komore — Nepostojanje prethodne obavijesti klijentu o odvjetničkoj tarifi — Pritužba u vezi s nagradom za rad — Kontrola postojanja nepoštenih odredbi i nepoštene prakse — Glavni postupak — Pokretanje postupka pred nadležnim tijelom — Nepokretanje postupka pred sudom koji je uputio zahtjev — Odgovori na prethodna pitanja — Korisnost — Nepostojanje — Očita nedopuštenost)	26
2019/C 16/33	Predmet C-300/18 P: Žalba koju je 3. svibnja 2018. podnio UF protiv rješenja Općeg suda (sedmo vijeće) od 7. ožujka 2018. u predmetu T-422/17, UF protiv Europskog parlamenta i Vijeća Europske unije	26
2019/C 16/34	Predmet C-534/18 P: Žalba koju je 15. kolovoza 2018. podnio Xabier Uribe-Etxebarria Jiménez protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 29. svibnja 2018. u predmetu T-577/15, Xabier Uribe-Etxebarria Jiménez protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) – Núcleo de comunicaciones y control, S.L.	27
2019/C 16/35	Predmet C-551/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. kolovoza 2018. uputio Hof van Cassatie (Belgija) – Strafverfahren protiv IK	28
2019/C 16/36	Predmet C-568/18 P: Žalba koju je 11. rujna 2018. podnio Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 11. srpnja 2018. u predmetu T-643/13, Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH protiv Europske komisije	29
2019/C 16/37	Predmet C-656/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. listopada 2018. uputio Amtsgericht Erding (Njemačka) – F. protiv Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV	30
2019/C 16/38	Predmet C-676/18: Tužba podnesena 30. listopada 2018. – Europska komisija protiv Kraljevine Belgije	30
2019/C 16/39	Predmet C-685/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. studenoga 2018. uputio High Court (Irska) – Minister for Justice and Equality protiv ND-a	31
2019/C 16/40	Predmet C-288/17: Rješenje predsjednika prvog vijeća Suda od 19. rujna 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d’État – Francuska) – Fédération des fabricants de cigares, Coprova, E-Labo France, Smakq développement protiv Premier ministre, Ministre des Affaires sociales et de la Santé, uz sudjelovanje Société J. Cortès France, Scandinavian Tobacco Group France, Villiger France	32
2019/C 16/41	Predmet C-299/18: Rješenje predsjednika Suda od 22. kolovoza 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landgericht Düsseldorf – Njemačka) – Stefan Neldner protiv Eurowings GmbH	32

Opći sud

2019/C 16/42	Predmet T-316/14: Presuda Općeg suda od 15. studenoga 2018. – PKK protiv Vijeća („Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv PKK-a s ciljem borbe protiv terorizma — Zamrzavanje financijskih sredstava — Ovlasti Vijeća — Mogućnost da se tijelo treće zemlje smatra nadležnim tijelom u smislu Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP — Činjenična osnova odluka o zamrzavanju financijskih sredstava — Pozivanje na teroristička djela — Sudski nadzor — Obveza obrazlaganja — Prigovor nezakonitosti”)	33
2019/C 16/43	Predmet T-793/14: Presuda Općeg suda od 15. studenoga 2018. – Tempus Energy i Tempus Energy Technology protiv Komisije „Državne potpore — Tržište kapaciteta u Ujedinjenoj Kraljevini — Program potpore — Članak 108. stavci 2. i 3. UFEU-a — Pojam „sumnje” u smislu članka 4. stavaka 3. i 4. Uredbe (EZ) br. 659/1999 — Smjernice o državnim potporama za zaštitu okoliša i energiju za razdoblje 2014. – 2020. — Odluka o neospornosti — Nepokretanje formalnog istražnog postupka — Postupovna prava zainteresiranih stranaka”	35
2019/C 16/44	Predmeti T-639/15 do T-666/15 i T-94/16: Presuda Općeg suda od 25. rujna 2018. – Psara i dr. protiv Parlamenta („Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Europski parlament — Trošenje naknada članova Parlamenta — Odbijanje pristupa — Nepostojeći dokumenti — Osobni podaci — Uredba (EZ) br. 45/2001 — Nužnost prijenosa podataka — Konkretno i pojedinačno ispitivanje — Djelomičan pristup — Neprimjerena razina administrativnog opterećenja — Obveza obrazlaganja”)	36
2019/C 16/45	Predmet T-718/16: Presuda Općeg suda od 8. studenoga 2018. – Mad Dogg Athletics protiv EUIPO-a – Aerospinning Master Franchising (SPINNING) („Žig Europske unije — Postupak opoziva — Verbalni žig Europske unije SPINNING — Djelomično proglašenje opoziva — Članak 51. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 58. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	38
2019/C 16/46	Predmet T-724/16 P: Presuda Općeg suda od 8. studenoga 2018. – Cocchi i Falcione protiv Komisije („Žalba — Javna služba — Prijenos nacionalnih mirovinskih prava — Članak 24. Pravilnika o osoblju — Dužnost pomaganja Unije — Gubitak pravnog interesa tužitelja tijekom postupka — Obustava prvostupanjskog postupka — Uzročna veza”)	39
2019/C 16/47	Predmet T-827/16: Presuda Općeg suda od 8. studenoga 2018. – QB protiv ESB-a („Javna služba — ESB-ovo osoblje — Ocjenjivanje — Izvješće o ocjeni karijere (2015) — Mogućnost razgovora radi ocjenjivanja u pratnji sindikalnog predstavnika Povreda pravila o objektivnosti i nepristranosti koju je počinio ocjenjivač — Plaća — Odluka kojom se odbija povećanje plaće — Dopuštenost dokaza — Poruka elektroničke pošte razmijenjena između člana osoblja i njegovog „coacha” upotrebom službene adrese elektroničke pošte — Odgovornost”)	39
2019/C 16/48	Predmet T-44/17: Presuda Općeg suda od 13. studenoga 2018. – Camomilla protiv EUIPO-a-CMT (CAMOMILLA) („Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Verbalni žig Europske unije CAMOMILLA — Raniji nacionalni figurativni žig CAMOMILLA — Djelomično odbijanje zahtjeva za proglašenje ništavosti — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Stvarna uporaba ranijeg žiga — Dokazi — Protutužba — Članak 8. stavak 1. točka (b) i članak 53. stavak 1. točka (a) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji su postali članak 8. stavak 1. točka (b) i članak 60. stavak 1. točka (a) Uredbe (EU) 2017/1001) — Članak 57. stavci 2. i 3. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 64. stavci 2. i 3. Uredbe 2017/1001”)	40
2019/C 16/49	Predmet T-216/17: Presuda Općeg suda od 15. studenoga 2018. – Mabrouk protiv Vijeća („Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s obzirom na stanje u Tunisu — Mjere protiv osoba odgovornih za pronevjeru javnih financijskih sredstava i povezanih osoba i subjekata — Zamrzavanje financijskih sredstava — Popis osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava — Zadržavanje tužiteljeva imena na popis — Nedostatna činjenična osnova — Očita pogreška u ocjeni — Pogreška koja se tiče prava — Načelo dobre uprave — Razumni rok”)	41

2019/C 16/50	Predmet T-241/17: Presuda Općeg suda od 13. studenoga 2018. – Poljska protiv Komisije („EFJP i EPFRR — Izdaci isključeni iz financiranja — Provedbena uredba (EU) br. 585/2011 — Privremene izvanredne mjere potpore sektoru voća i povrća zbog smrtonosne epidemije uzrokovane bakterijom enterohemoragijska Escherichia coli (E. coli) — Postupci neubiranja — Opseg naknade u korist proizvođača koji su proveli takve postupke — Izdaci koji su nastali za Poljsku — Obveza obrazlaganja”)	42
2019/C 16/51	Predmet T-454/17: Presuda Općeg suda od 8. studenoga 2018. – „Pro NGO!” protiv Komisije („Javna nabava — Postupak javne nabave — Istraga privatnog revizora — OLAF-ova istraga — Utvrđenje nepravilnosti — Komisijina odluka kojom se tužitelju izriče upravna kazna — Isključenje iz postupaka javne nabave i dodjele bespovratnih sredstava iz općeg proračuna Unije na razdoblje od šest mjeseci — Uvrštavanje u bazu podataka sustava ranog otkrivanja i isključenja — Novi tužbeni razlog — Pravo obrane”)	42
2019/C 16/52	Predmet T-486/17: Presuda Općeg suda od 14. studenoga 2018. – Foodterapia protiv EUIPO-a – Sperlari (DIETOX) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije DIETOX — Raniji figurativni žig Europske unije Dietor — Relativni razlog za odbijanje — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	43
2019/C 16/53	Predmet T-830/17: Presuda Općeg suda od 13. studenoga 2018. – Szentes protiv Komisije („Javna služba — Dužnosnici — Postupak zapošljavanja — Obavijest o natječaju — Otvoreni natječaj — Uvjeti za prijam — Radno iskustvo — Odluka povjerenstva da se tužitelju ne dopusti natjecanje — Zahtjev za preispitivanje — Prigovor nezakonitosti — Obveza obrazlaganja — Iskrivljavanje podataka sadržanih u prijavi — Očita pogreška u ocjeni — Povreda obavijesti o natječaju”)	44
2019/C 16/54	Predmet T-140/18: Presuda Općeg suda od 15. studenoga 2018. – LMP Lichttechnik protiv EUIPO-a (LITECRAFT) („Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije LITECRAFT — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001”)	44
2019/C 16/55	Predmet T-271/10 OST: Rješenje Općeg suda od 17. rujna 2018. – H protiv Vijeća („Postupak — Propust Općeg suda da odluči o troškovima”)	45
2019/C 16/56	Predmet T-621/17 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 12. listopada 2018. – Taminco protiv EFSA-e („Privremena pravna zaštita — Fitofarmaceutski proizvodi — Uredba (EZ) br. 1107/2009 — Objava zaključaka ispitivanja koje je provela EFSA o preispitivanju odobrenja za aktivnu tvar tiram — Zahtjev za povjerljivost određenih odlomaka — Odbijanje zahtjeva za povjerljivo postupanje — Zahtjev za određivanje privremenih mjera — Nepostojanje hitnosti”)	46
2019/C 16/57	Predmet T-625/18: Tužba podnesena 10. listopada 2018. – FT protiv ESMA-e	46
2019/C 16/58	Predmet T-635/18: Tužba podnesena 23. listopada 2018. – Industrial Química del Nalón protiv Komisije	47
2019/C 16/59	Predmet T-636/18: Tužba podnesena 23. listopada 2018. – Tokai erftcarbon protiv Komisije	48
2019/C 16/60	Predmet T-637/18: Tužba podnesena 23. listopada 2018. – Bawtry Carbon International protiv Komisije	49
2019/C 16/61	Predmet T-638/18: Tužba podnesena 23. listopada 2018. – Deza protiv Komisije	50
2019/C 16/62	Predmet T-639/18: Tužba podnesena 23. listopada 2018. – SGL Carbon protiv Komisije	51

2019/C 16/63	Predmet T-643/18: Tužba podnesena 29. listopada 2018. – August Wolff protiv EUIPO-a – Faes Farma (DermoFaes)	52
2019/C 16/64	Predmet T-645/18: Tužba podnesena 23. listopada 2018. – Bilbaína de Alquitranes protiv Komisije	53
2019/C 16/65	Predmet T-647/18: Tužba podnesena 29. listopada 2018. – ZQ protiv Komisije	54
2019/C 16/66	Predmet T-648/18: Tužba podnesena 22. listopada 2018. – Super bock group, SGPS protiv EUIPO-a – Agus (Crystal)	56
2019/C 16/67	Predmet T-650/18: Tužba podnesena 29. listopada 2018. – Reaktor Group protiv EUIPO-a (REAKTOR)	56
2019/C 16/68	Predmet T-665/18: Tužba podnesena 12. studenoga 2018. – Soundio protiv EUIPO-a – E-Plus Mobilfunk (Vibble)	57
2019/C 16/69	Predmet T-667/18: Tužba podnesena 9. studenoga 2018. – Pinto Teixeira protiv ESVD-a	58
2019/C 16/70	Predmet T-671/18: Tužba podnesena 15. studenoga 2018. – ZU protiv Komisije	58

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije*

(2019/C 16/01)

Posljednja objava

SL C 4, 7.1.2019.

Prethodne objave

SL C 455, 17.12.2018.

SL C 445, 10.12.2018.

SL C 436, 3.12.2018.

SL C 427, 26.11.2018.

SL C 408, 12.11.2018.

SL C 399, 5.11.2018.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (veliko vijeće) od 6. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesarbeitsgericht – Njemačka) – Stadt Wuppertal protiv Marije Elisabeth Bauer (C-569/16), Volkera Willmeroth, u svojstvu vlasnika društva TWI Technische Wartung und Instandsetzung Volker Willmeroth eK protiv Martine Broßonn (C-570/16)

(Spojeni predmeti C-569/16 i C-570/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Organizacija radnog vremena — Direktiva 2003/88/EZ — Članak 7. — Pravo na plaćeni godišnji odmor — Radni odnos koji prestaje zbog radnikove smrti — Nacionalni propis kojim se sprečava isplata radnikovim pravnim sljednicima novčane naknade za plaćeni godišnji odmor koji taj radnik nije iskoristio — Obveza usklađenog tumačenja nacionalnog prava — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 31. stavak 2. — Mogućnost pozivanja na odredbu prava Unije u okviru spora između pojedinaca)

(2019/C 16/02)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesarbeitsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Stadt Wuppertal (C-569/16), Volker Willmeroth, u svojstvu vlasnika društva TWI Technische Wartung und Instandsetzung Volker Willmeroth eK (C-570/16)

Tuženici: Maria Elisabeth Bauer (C-569/16), Martina Broßonn (C-570/16)

Izreka

1. Članak 7. Direktive 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena i članak 31. stavak 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima treba tumačiti na način da im se protivni nacionalni propis poput onoga u glavnom postupku, na temelju kojeg, kada radni odnos prestane zbog radnikove smrti, prestaje i pravo na plaćeni godišnji odmor stečeno na temelju navedenih odredbi i koje radnik nije iskoristio prije svoje smrti a da pritom ne nastaje pravo na novčanu naknadu za navedeni godišnji odmor koje bi bilo prenosivo nasljeđivanjem na pravne sljednike navedenog radnika.

2. U slučaju nemogućnosti tumačenja nacionalnog propisa poput onoga u glavnom postupku na način kojim bi se osigurala njegova sukladnost s člankom 7. Direktive 2003/88 i člankom 31. stavkom 2. Povelje, nacionalni sud koji odlučuje u sporu između pravnog sljednika preminulog radnika i bivšeg poslodavca tog radnika mora navedeni nacionalni propis izuzeti iz primjene i pobrinuti se za to da taj poslodavac navedenom pravnom sljedniku isplati novčanu naknadu za plaćeni godišnji odmor stečen na temelju navedenih odredbi, a koji navedeni radnik nije iskoristio prije svoje smrti. Ta je obveza nacionalnom sudu određena na temelju članka 7. Direktive 2003/88 i članka 31. stavka 2. Povelje o temeljnim pravima – u slučaju spora između takvog pravnog sljednika i poslodavca koji ima svojstvo javnog tijela – i na temelju druge od tih odredbi – u slučaju spora između pravnog sljednika i poslodavca koji ima svojstvo pojedinca.

⁽¹⁾ SL C 53, 20. 2. 2017.

**Presuda Suda (veliko vijeće) od 6. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg – Njemačka) – Sebastian W. Kreuziger protiv Land
Berlin**

(Predmet C-619/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Organizacija radnog vremena — Direktiva 2003/88/EZ — Članak 7. — Pravo na plaćeni godišnji odmor — Nacionalni propis kojim se propisuje gubitak neiskorištenog godišnjeg odmora i novčane naknade za navedeni odmor kad radnik nije podnio zahtjev za godišnji odmor prije prestanka radnog odnosa)

(2019/C 16/03)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Sebastian W. Kreuziger

Tuženik: Land Berlin

Izreka

Članak 7. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća 2003/88/EZ od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis poput onoga u glavnom postupku, u mjeri u kojoj podrazumijeva da, ako radnik nije zatražio ostvarivanje svojeg prava na plaćeni godišnji odmor prije datuma prestanka radnog odnosa, zainteresirana osoba automatski gubi dane plaćenog godišnjeg odmora na koje je imala pravo na temelju prava Unije prilikom tog prestanka – a da se pritom prethodno ne provjeri je li joj njezin poslodavac stvarno omogućio ostvarivanje njezina prava na odmor prije navedenog prestanka, osobito pružanjem odgovarajuće informacije – te, povezano s time, gubi svoje pravo na novčanu naknadu za taj neiskorišteni plaćeni godišnji odmor.

⁽¹⁾ SL C 38, 6. 2. 2017.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 6. studenoga 2018. – Scuola Elementare Maria Montessori Srl protiv Europske komisije, Talijanske Republike (C-622/16 P), Europska komisija protiv Scuola Elementare Maria Montessori Srl, Talijanske Republike (C-623/16 P), Europska komisija protiv Pietra Ferraccija, Talijanske Republike (C-624/16 P)

(Spojeni predmeti C-622/16 P do C-624/16 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Državne potpore — Odluka kojom se proglašava nemogućnost ostvarivanja povrata državne potpore nespojive s unutarnjim tržištem — Odluka kojom se utvrđuje nepostojanje državne potpore — Tužbe za poništenje koje su podnijeli konkurenti korisnika državnih potpora — Dopuštenost — Regulatorni akt koji ne podrazumijeva provedbene mjere — Izravan utjecaj — Pojam „apsolutne nemogućnosti” ostvarivanja povrata državne potpore nespojive s unutarnjim tržištem — Pojam „državna potpora” — Pojmovi „poduzetnik” i „gospodarska djelatnost”)

(2019/C 16/04)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

(C-622/16 P)

Žalitelj: Scuola Elementare Maria Montessori Srl (zastupnici: E. Gambaro i F. Mazzocchi, *avvocati*)

Druge stranke u postupku: Europska komisija (zastupnici: D. Grespan, P. Stancanelli i F. Tomat, *agenti*), Talijanska Republika (zastupnici: G. Palmieri, *agent*, uz sudjelovanje G. De Bellisa i S. Fiorentina, *avvocati dello Stato*)

(C-623/16 P)

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: D. Grespan, P. Stancanelli i F. Tomat, *agenti*)

Druge stranke u postupku: Scuola Elementare Maria Montessori Srl (zastupnici: E. Gambaro i F. Mazzocchi, *avvocati*), Talijanska Republika (zastupnici: G. Palmieri, *agent*, uz sudjelovanje G. De Bellisa i S. Fiorentina, *avvocati dello Stato*)

(C-624/16 P)

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: D. Grespan, P. Stancanelli i F. Tomat, *agenti*)

Druge stranke u postupku: Pietro Ferracci, Talijanska Republika (zastupnici: G. Palmieri, *agent*, uz sudjelovanje G. De Bellisa i S. Fiorentina, *avvocati dello Stato*)

Izreka

1. Ukida se presuda Općeg suda Europske unije od 15. rujna 2016., Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija (T-220/13, neobjavljena, EU:T:2016:484), kojom je odbijena tužba što ju je podnijela Scuola Elementare Maria Montessori Srl radi poništenja Odluke Komisije 2013/284/EU od 19. prosinca 2012. o državnoj potpori S. A. 20829 (C 26/2010, ex NN 43/2010 (ex CP 71/2006)) Sustav koji je provela Italija i koji se odnosi na oslobođenje od plaćanja općinskog poreza na nekretnine koje upotrebljavaju nekomercijalni subjekti u posebne svrhe, zbog toga što Komisija nije naložila povrat nezakonitih potpora dodijeljenih na temelju oslobođenja od Imposte comunale sugli immobili (općinski porez na nekretnine).
2. Žalba u predmetu C-622/16 P odbija se u preostalom dijelu.
3. Poništava se Odluka 2013/284 jer Europska komisija nije naložila povrat nezakonitih potpora dodijeljenih na temelju oslobođenja od Imposte comunale sugli immobili (općinski porez na nekretnine).

4. Žalbe u predmetima C-623/16 P i C-624/16 P odbijaju se.
5. Scuola Elementare Maria Montessori Srl snosi polovicu svojih troškova nastalih u žalbenom postupku u predmetu C-622/16 P te dvije trećine troškova Europske komisije i svoje troškove koji se odnose na postupak povodom tužbe pred Općim sudom Europske unije u predmetu T-220/13.
6. Kad je riječ o vlastitim troškovima, Europska komisija snosi trećinu troškova koji se odnose na postupak povodom tužbe pred Općim sudom Europske unije u predmetu T-220/13 i troškove koji se odnose na žalbene postupke u predmetima C-622/16 P do C-624/16 P, a što se tiče troškova Scuole Elementare Maria Montessori Srl, Komisija snosi trećinu troškova koji se odnose na postupak povodom tužbe pred Općim sudom Europske unije u predmetu T-220/13 te polovicu troškova koji se odnose na žalbeni postupak u predmetu C-622/16 P i troškove nastale u okviru predmeta C-623/16 P.
7. Talijanska Republika snosi svoje troškove nastale u predmetima C-622/16 P do C-624/16 P.

⁽¹⁾ SL C 38, 6. 2. 2017.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 6. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesarbeitsgericht – Njemačka) – Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV protiv Tetsujija Shimizua

(Predmet C-684/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Organizacija radnog vremena — Direktiva 2003/88/EZ — Članak 7. — Pravo na plaćeni godišnji odmor — Nacionalni propis kojim se predviđa gubitak neiskorištenog plaćenog godišnjeg odmora i novčane naknade za navedeni godišnji odmor kad radnik nije podnio zahtjev za godišnji odmor prije prestanka radnog odnosa — Direktiva 2003/88/EZ — Članak 7. — Obveza usklađenog tumačenja nacionalnog prava — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 31. stavak 2. — Mogućnost pozivanja na odredbu prava Unije u okviru spora između pojedinaca)

(2019/C 16/05)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesarbeitsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV

Tuženik: Tetsuji Shimizu

Izreka

1. Članak 7. Direktive 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacija radnog vremena i članak 31. stavak 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima valja tumačiti tako da im se protivi nacionalni propis poput onoga u glavnom postupku, na temelju kojeg, ako radnik nije zatražio ostvarivanje svojeg prava na plaćeni godišnji odmor tijekom predmetnog referentnog razdoblja, taj radnik po završetku tog razdoblja – automatski i bez prethodne provjere je li mu poslodavac stvarno omogućio ostvarivanje tog prava, osobito pružanjem primjerene obavijesti – gubi dane plaćenog godišnjeg odmora stečenog na temelju navedenih odredbi za navedeno razdoblje i, povezano s time, pravo na novčanu naknadu za neiskorišteni plaćeni godišnji odmor u slučaju prestanka radnog odnosa. U tom je pogledu na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri, uzimajući u obzir cjelokupno nacionalno pravo i primjenjujući metode tumačenja koje ono priznaje, može li to pravo protumačiti na način koji može jamčiti punu učinkovitost prava Unije.

2. U slučaju nemogućnosti tumačenja nacionalnog propisa poput onoga u glavnom postupku na način kojim bi se osigurala njegova sukladnost s člankom 7. Direktive 2003/88 i člankom 31. stavkom 2. Povelje o temeljnim pravima, iz potonje odredbe proizlazi da nacionalni sud pred kojim se vodi spor između radnika i njegova bivšeg poslodavca koji ima svojstvo pojedinca mora izuzeti iz primjene navedeni nacionalni propis i osigurati da – ako taj poslodavac ne može podnijeti dokaz da je postupio s dužnom pažnjom zahtijevanom kako bi radnik mogao stvarno koristiti plaćeni godišnji odmor na koji je imao pravo na temelju prava Unije – navedeni radnik ne može izgubiti ni svoja stečena prava na takav plaćeni godišnji odmor ni, povezano s time, u slučaju prestanka radnog odnosa, novčanu naknadu za neiskorišteni godišnji odmor, koju u tom slučaju mora isplatiti izravno predmetni poslodavac.

⁽¹⁾ SL C 104, 3. 4. 2017.

**Presuda Suda (treće vijeće) od 14. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Verwaltungsgerichtshof – Austrija) – Danieli & C. Officine Meccaniche SpA i dr. protiv Regionale
Geschäftsstelle Leoben des Arbeitsmarktservice**

(Predmet C-18/17) ⁽¹⁾

**(Zahtjev za prethodnu odluku — Pristupanje novih država članica — Republika Hrvatska — Prijelazne
mjere — Slobodno pružanje usluga — Direktiva 96/71/EZ — Upućivanje radnika — Upućivanje
hrvatskih državljana i državljana trećih država u Austriju posredstvom poduzeća sa sjedištem u Italiji)**

(2019/C 16/06)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Danieli & C. Officine Meccaniche SpA, Dragan Panic, Ivan Arnautov, Jakov Mandic, Miroslav Brnjac, Nicolai Dorrassévitch, Alen Mihović

Tuženik: Regionale Geschäftsstelle Leoben des Arbeitsmarktservice

Izreka

- Članke 56. i 57. UFEU-a te Prilog V. poglavlje 2. stavak 2. Akta o uvjetima pristupanja Republike Hrvatske [Europskoj uniji] i prilagodbama Ugovora o Europskoj uniji, Ugovora o funkcioniranju Europske unije i Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju, treba tumačiti na način da država članica ima pravo ograničiti upućivanje hrvatskih radnika zaposlenih u poduzeću sa sjedištem u Hrvatskoj tako da zahtijeva radnu dozvolu, u slučaju kad do upućivanja tih radnika dolazi tako što se oni ustupaju, u smislu članka 1. stavka 3. točke (c) Direktive 96/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1996. o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga, poduzeću s poslovnim nastanom u drugoj državi članici kako bi potonje poduzeće pružalo usluge u toj prvoj državi članici.
- Članke 56. i 57. UFEU-a treba tumačiti na način da država članica nema pravo zahtijevati da državljani trećih država, koje je poduzeću s poslovnim nastanom u drugoj državi članici ustupilo drugo poduzeće koje također ima poslovni nastan u toj drugoj državi članici, radi pružanja usluga u toj prvoj državi članici, moraju imati radnu dozvolu.

⁽¹⁾ SL C 144, 8. 5. 2017.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 13. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bezirksgericht Bleiburg/Okrajno Sodišče Pliberk – Austrija) – Čepelnik d.o.o. protiv Michaela Vavtija

(Predmet C-33/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 56. UFEU-a — Slobodno pružanje usluga — Ograničenja — Usluge na unutarnjem tržištu — Direktiva 2006/123/EZ — Radno pravo — Upućivanje radnika radi obavljanja građevinskih radova — Prijava radnika — Čuvanje i prijevod platnih lista — Obustava plaćanja — Jamčevina koju uplaćuje primatelj usluga — Osiguranje plaćanja novčane kazne koja bi se mogla izreći pružatelju usluga)

(2019/C 16/07)

Jezici postupka: njemački i slovenski

Sud koji je uputio zahtjev

Bezirksgericht Bleiburg/Okrajno Sodišče Pliberk

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Čepelnik d.o.o.

Tuženik: Michael Vavti

Izreka

Članak 56. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se protivi propis države članice poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, prema kojem nadležna tijela mogu naručitelju radova s poslovnim nastanom u toj državi članici odrediti da obustavi plaćanja drugoj ugovornoj stranci s poslovnim nastanom u drugoj državi članici, to jest da uplati jamčevinu u iznosu jednakom preostalom iznosu dugovanja za građevinske radove, kako bi se osiguralo plaćanje novčane kazne koja bi se mogla izreći toj drugoj ugovornoj stranci u slučaju utvrđene povrede radnog prava prve države članice.

⁽¹⁾ SL C 86, 20. 3. 2017.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 13. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rechtbank Den Haag – Nizozemska) – X (C-47/17), X (C-48/17) protiv Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Spojeni predmeti C-47/17 i C-48/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EU) br. 604/2013 — Uredba (EZ) br. 1560/2003 — Određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu — Kriteriji i mehanizmi za određivanje — Zahtjev za prihvrat ili ponovni prihvrat podnositelja zahtjeva za azil — Negativan odgovor zamoljene države članice — Zahtjev za ponovno razmatranje — Članak 5. stavak 2. Uredbe br. 1560/2003 — Rok za odgovor — Istek — Učinci)

(2019/C 16/08)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: X (C-47/17), X (C-48/17)

Tuženik: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Izreka

Članak 5. stavak 2. Uredbe Komisije (EZ) br. 1560/2003 od 2. rujna 2003. o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EZ) br. 343/2003 o uvođenju kriterija i mehanizama za utvrđivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za azil koji državljani treće zemlje podnosi u jednoj od država članica, kako je izmijenjena Provedbenom uredbom Komisije (EU) br. 118/2014 od 30. siječnja 2014., treba tumačiti na način da u postupku određivanja države članice nadležne za obradu zahtjeva za međunarodnu zaštitu država članica kojoj je podnesen zahtjev za prihvrat ili ponovni prihvrat na temelju članka 21. ili članka 23. Uredbe (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljani treće zemlje ili osoba bez državljanstva, koja je, nakon što je provela potrebne provjere, na njega dala negativan odgovor u rokovima propisanim člankom 22. ili člankom 25. potonje uredbe i kojoj je zatim podnesen zahtjev za ponovno razmatranje na temelju tog članka 5. stavka 2., u duhu lojalne suradnje mora nastojati na taj zahtjev odgovoriti u roku od dva tjedna.

Ako zamoljena država članica ne odgovori u tom roku od dva tjedna na navedeni zahtjev, dodatni postupak ponovnog razmatranja trajno je okončan, tako da državu članicu moliteljicu nakon isteka tog roka treba smatrati odgovornom za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu, osim ako ima još dovoljno vremena da u obveznim rokovima koji su u tu svrhu propisani člankom 21. stavkom 1. i člankom 23. stavkom 2. Uredbe br. 604/2013 podnese novi zahtjev za prihvrat ili ponovni prihvrat.

(¹) SL C 112, 10. 4. 2017.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 14. studenoga 2018. – Europska komisija protiv Helenske Republike

(Predmet C-93/17) (¹)

(Povreda obveze države članice — Državne potpore — Potpore koje su proglašene nezakonitim i nespojivim s unutarnjim tržištem — Obveza povrata — Presuda Suda kojom se utvrđuje povreda obveze — Poduzetnik koji istodobno obavlja civilne i vojne djelatnosti — Neprovedba — Osnovni interesi sigurnosti države članice — Članak 346. stavak 1. točka (b) UFEU-a — Financijske sankcije — Novčana kazna — Paušalni iznos — Sposobnost plaćanja — Faktor „n” — Faktori na kojima se temelji ocjena sposobnosti plaćanja — Bruto domaći proizvod — Ponderiranje glasova države članice u Vijeću Europske unije — Novo pravilo glasovanja u Vijeću)

(2019/C 16/09)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: A. Bouchagiar i B. Stromsky, agenti)

Tuženik: Helenska Republika (zastupnici: K. Boskovits i A. Samoni-Rantou, agenti)

Izreka

1. Time što na dan isteka roka koji je Europska komisija odredila pismom opomene poslanim 27. studenoga 2014. nije poduzela sve mjere za provedbu presude od 28. lipnja 2012., Komisija/Grčka (C-485/10, neobjavljena, EU:C:2012:395), Helenska Republika povrijedila je obveze koje ima na temelju članka 260. stavka 1. UFEU-a.
2. Helenskoj Republici nalaže se da Europskoj komisiji plati novčanu kaznu u iznosu od 7 294 000 eura za svako razdoblje od šest mjeseci od objave ove presude do dana provedbe presude od 28. lipnja 2012., Komisija/Grčka (C-485/10, neobjavljena, EU:C:2012:395).
3. Helenskoj Republici nalaže se da Europskoj komisiji plati paušalni iznos od 10 000 000 eura.
4. Helenskoj Republici nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 129, 24. 4. 2017.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 7. studenoga 2018. – Europska komisija protiv Mađarske

(Predmet C-171/17) ⁽¹⁾

(Povreda obveze države članice — Direktiva 2006/123/EZ — Članci 15. do 17. — Članak 49. UFEU-a — Sloboda poslovnog nastana — Članak 56. UFEU-a — Slobodno pružanje usluga — Nacionalni sustav mobilnog plaćanja — Monopol)

(2019/C 16/10)

Jezik postupka: mađarski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: V. Bottka i H. Tserepa-Lacombe, agenti)

Tuženik: Mađarska (zastupnici: M. Z. Fehér i G. Koós, agenti)

Izreka

1. Uvođenjem i zadržavanjem na snazi nacionalnog sustava mobilnog plaćanja uređenog nemzeti mobil fizetési rendszerről szóló 2011. évi CC. törvény (Zakon br. CC iz 2011. o nacionalnom sustavu mobilnog plaćanja) i 356/2012. (XII. 13.) Korm. rendelet a nemzeti mobil fizetési rendszerről szóló törvény végrehajtásáról (Vladina uredba br. 356/2012 o provedbi Zakona o nacionalnom sustavu mobilnog plaćanja), Mađarska nije ispunila obveze koje ima na temelju članka 15. stavka 2. točke (d) Direktive 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu i članka 56. UFEU-a.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Europska komisija i Mađarska snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 231, 17. 7. 2017.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 14. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputilo Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovenija) – Nova Kreditna Banka Maribor d.d. protiv Republike Slovenije

(Predmet C-215/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Usklađivanje zakonodavstava — Ponovna uporaba informacija javnog sektora — Direktiva 2003/98/EZ — Članak 1. stavak 2. točka (c) treća alineja — Bonitetni zahtjevi za kreditne institucije i investicijska društva — Uredba (EU) br. 575/2013 — Informacije koje trebaju objaviti kreditne institucije i investicijska društva — Članak 432. stavak 2. — Iznimke od obveze objave — Poslovne informacije koje se smatraju osjetljivima ili povjerljivima — Primjenjivost — Kreditne institucije u većinskom državnom vlasništvu — Nacionalni propis kojim se predviđa javni karakter određenih poslovnih informacija u posjedu navedenih institucija)

(2019/C 16/11)

Jezik postupka: slovenski

Sud koji je uputio zahtjev

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Nova Kreditna Banka Maribor d.d.

Tuženik: Republika Slovenija

Izreka

Članak 1. stavak 2. točku (c) treću alineju Direktive 2003/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. studenoga 2003. o ponovnoj uporabi informacija javnog sektora i članak 432. stavak 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 treba tumačiti na način da se ne primjenjuju na nacionalni propis, poput onog u glavnom postupku, kojim se banci koja je bila pod prevladavajućim utjecajem subjekta javnog prava nalaže da objavi informacije o ugovorima za savjetodavne, pravne i intelektualne usluge koje je zaključila u razdoblju tijekom kojeg je bila pod tim prevladavajućim utjecajem a da se pritom ne predviđa nikakva iznimka radi zaštite poslovne tajne te banke te im se stoga takav nacionalni propis ne protivi.

⁽¹⁾ SL C 213, 3. 7. 2017.

Presuda Suda (treće vijeće) od 14. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Vilniaus miesto apylinkės teismas – Litva) – UAB „Renerga“ protiv AB „Energijos skirstymo operatorius“, AB „Lietuvos energijos gamyba“

(Predmet C-238/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2009/72/EZ — Članak 3. stavci 2., 6. i 15. i članak 36. točka (f) — Unutarnje tržište električne energije — Hipotetska narav prethodnih pitanja — Nedopuštenost zahtjeva za prethodnu odluku)

(2019/C 16/12)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Vilniaus miesto apylinkės teismas

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: UAB „Renerga”

Tuženici: AB „Energijos skirstymo operatorius”, AB „Lietuvos energijos gamyba”

Uz sudjelovanje: UAB „BALTPOOL”, Lietuvos Respublikos Vyriausybė, Achema AB, Achemos Grupė UAB

Izreka

Zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Vilniaus miesto apylinkės teismas (Općinski sud u Gradu Vilniusu, Litva) odlukom od 11. travnja 2017. nije dopušten.

⁽¹⁾ SL C 231, 17. 7. 2017.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 13. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Korkein oikeus – Finska) – postupak koji se odnosi na izručenje Denisa Raugėviciusa

(Predmet C-247/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Građanstvo Europske unije — Članci 18. i 21. UFEU-a — Zahtjev treće zemlje upućen državi članici za izručenje građanina Unije, državljanina druge države članice, koji se koristio pravom na slobodno kretanje u prvoj državi članici — Zahtjev podnesen u svrhe izvršenja kazne zatvora, a ne u svrhe kaznenog progona — Zabrana izručenja koja se primjenjuje samo na vlastite državljane — Ograničenje slobodnog kretanja — Opravdanje koje se temelji na sprečavanju nekažnjavanja — Proporcionalnost)

(2019/C 16/13)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Korkein oikeus

Stranka glavnog postupka

Denis Raugėvicius

Izreka

Članke 18. i 21. UFEU-a treba tumačiti na način da je država članica od koje se izručenje traži – kojoj je treća zemlja, u svrhe izvršenja kazne zatvora, a ne u svrhe progona, podnijela zahtjev za izručenje građanina Unije koji se koristio pravom na slobodno kretanje – a čije nacionalno pravo zabranjuje izručenje vlastitih državljana izvan Unije u svrhe izvršenja kazne i predviđa mogućnost da se takva kazna izrečena u inozemstvu izvrši na njezinu državnom području, dužna osigurati tom građaninu Unije, pod uvjetom da on trajno boravi na njezinu državnom području, postupanje jednako onom prema vlastitim državljanima u pitanjima izručenja.

⁽¹⁾ SL C 239, 24. 7. 2017.

Presuda Suda (treće vijeće) od 7. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Raad van State – Nizozemska) – C, A protiv Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Predmet C-257/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Nadležnost Suda — Direktiva 2003/86/EZ — Pravo na spajanje obitelji — Članak 15. — Odbijanje odobravanja autonomne dozvole boravka — Nacionalni propis kojim se predviđa obveza polaganja ispita građanske integracije)

(2019/C 16/14)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: C, A

Tuženik: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Izreka

1. Sud je nadležan, u smislu članka 267. UFEU-a, za tumačenje članka 15. Direktive Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji, u situacijama poput onih o kojima je riječ u glavnim postupcima, u kojima je sud koji je uputio zahtjev pozvan izjasniti se o odobravanju autonomne dozvole boravka državljaninu treće države, članu obitelji građanina Europske unije koji nije koristio svoje pravo slobodnog kretanja, ako je ta odredba u skladu s nacionalnim pravom izravno i bezuvjetno primjenjiva na takve situacije.
2. Članku 15. stavcima 1. i 4. Direktive 2003/86 ne protivi se nacionalni propis kojim se omogućava odbijanje zahtjeva za autonomnu dozvolu boravka, koji je podnio državljanin treće države koji je više od pet godina boravio na području države članice u okviru spajanja obitelji, zbog toga što nije dokazao da je položio ispit građanske integracije koji se odnosi na jezik i društvo te države članice, ako konkretni modaliteti obveze polaganja tog ispita ne prekoračuju ono što je nužno za ostvarenje cilja olakšavanja integracije državljana trećih država.
3. Članku 15. stavcima 1. i 4. Direktive 2003/86 ne protivi se nacionalni propis kojim se predviđa da se autonomna dozvola boravka može izdati tek nakon datuma podnošenja zahtjeva koji se na nju odnosi.

⁽¹⁾ SL C 269, 14. 8. 2017.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 7. studenoga 2018. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Raad van State – Nizozemska) – Coöperatie Mobilisation for the Environment UA, Vereniging Leefmilieu protiv College van gedeputeerde staten van Limburg, College van gedeputeerde staten van Gelderland (C-293/17), Stichting Werkgroep Behoud de Peel protiv College van gedeputeerde staten van Noord-Brabant (C-294/17)

(Spojeni predmeti C-293/17 i C-294/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 92/43/EEZ — Očuvanje prirodnih staništa i divlje faune i flore — Posebna područja očuvanja — Članak 6. — Procjena prihvatljivosti utjecaja plana ili projekta na područje — Nacionalni program za borbu protiv taloženja dušika — Pojmovi „projekt” i „procjena prihvatljivosti” — Prethodna sveukupna procjena pojedinačnih odobrenja za poljoprivredna gospodarstva koja uzrokuju takva taloženja)

(2019/C 16/15)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjeve

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Coöperatie Mobilisation for the Environment UA, Vereniging Leefmilieu

Tuženici: College van gedeputeerde staten van Limburg, College van gedeputeerde staten van Gelderland

uz sudjelovanje: G. H. Wildenbeest, Maatschap Smeets, Maatschap Lintzen-Crooijmans, W. A. H. Corstjens (C-293/17)

i

Tužitelj: Stichting Werkgroep Behoud de Peel

Tuženik: College van gedeputeerde staten van Noord-Brabant,

uz sudjelovanje: Maatschap Gebr. Lammers, Landbouwbedrijf Swinkels, Pluimveehouderij Van Diepen VOF, Vermeerdering-sbedrijf Engelen, Varkenshouderij Limburglaan BV, Madou Agro Varkens CV (C-294/17)

Izreka

1. Članak 6. stavak 3. Direktive Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore treba tumačiti na način da se aktivnosti ispaše stoke i uporabe gnojiva na zemlji ili ispod njezine površine u blizini područja Natura 2000 mogu smatrati „projektom” u smislu te odredbe, čak i u slučaju da te aktivnosti, u dijelu u kojem ne čine fizički zahvat u prirodno okruženje, nisu „projekt” u smislu članka 1. stavka 2. točke (a) Direktive 2011/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš.
2. Članak 6. stavak 3. Direktive 92/43 treba tumačiti na način da ponavljajuću aktivnost kao što je upotreba gnojiva na zemlji ili ispod njezine površine, koja je odobrena na temelju nacionalnog prava prije stupanja na snagu te direktive, treba smatrati jednim i istim projektom u smislu navedene odredbe za koji nije potreban novi postupak izdavanja odobrenja ako ona čini jedinstvenu radnju, koju obilježava zajednički cilj, kontinuitet i identitet, osobito u vezi s mjestima i uvjetima provođenja. Ako je jedinstveni projekt odobren prije nego što je sustav zaštite predviđen tom istom odredbom postao primjenjiv na predmetno područje, provođenje tog projekta ipak može potpadati pod članak 6. stavak 2. te direktive.

3. Članak 6. stavak 3. Direktive 92/43 treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni programski propis kojim se nadležnim tijelima dopušta da odobravaju projekt temeljeći se na „procjeni prihvatljivosti” u smislu te odredbe koja je provedena prethodno i u kojoj se ukupna utvrđena količina taloženja dušika smatrala usklađenom sa zaštitnim ciljevima tog propisa. To međutim vrijedi samo ako se, što je na nacionalnom sudu da provjeri, na temelju detaljnog i potpunog ispitivanja znanstvene utemeljenosti te procjene može uvjeriti da ne postoji nikakva razumna sumnja sa znanstvenog gledišta u pogledu nepostojanja štetnih učinaka bilo kojeg plana ili projekta za cjelovitost dotičnog područja.
4. Članak 6. stavak 3. Direktive 92/43 treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni programski propis kao što je onaj o kojem je riječ u glavnom postupku, prema kojem za određene projekte koji ne dosežu određeni prag ili koji ne prelaze određenu gornju granicu u pogledu taloženja dušika nije potrebno ishoditi pojedinačno odobrenje ako se nacionalni sud uvjeri da „procjena prihvatljivosti”, u smislu te odredbe, provedena prethodno, ispunjava kriterij nepostojanja razumne znanstvene sumnje u pogledu nepostojanja štetnih učinaka tih planova ili projekata za cjelovitost dotičnih područja.
5. Članak 6. stavak 3. Direktive 92/43 treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni programski propis kao što je onaj o kojem je riječ u glavnom postupku, koji dopušta da se određena kategorija projekata, u ovom slučaju upotreba gnojiva na zemlji ili ispod njezine površine i ispaša stoke, provodi a da ne podliježe obvezi ishođenja odobrenja i stoga pojedinačnoj procjeni prihvatljivosti njezinih utjecaja na predmetna područja, osim ako se na temelju objektivnih okolnosti sa sigurnošću može isključiti svaka mogućnost da navedeni projekti, samostalno ili zajedno s drugima projektima, mogu imati značajan utjecaj na ta područja, što je na nacionalnom sudu da provjeri.
6. Članak 6. stavak 3. Direktive 92/43 treba tumačiti na način da se prilikom „ocjene prihvatljivosti” u smislu te odredbe ne može uzeti u obzir postojanje „mjera za očuvanje” u smislu stavka 1. tog članka, „preventivnih mjera” u smislu stavka 2. tog članka, mjera posebno donesenih za program kao što je onaj o kojem je riječ u glavnom postupku ili još takozvanih autonomnih mjera jer te mjere nisu dio tog programa, ako očekivane koristi tih mjera nisu sigurne u trenutku te procjene.
7. Članak 6. stavak 2. Direktive 92/43 treba tumačiti na način da su mjere koje su uvedene nacionalnim propisom kao što je onaj o kojem je riječ u glavnom postupku, koje obuhvaćaju načine praćenja i nadzora poljoprivrednih gospodarstava čije aktivnosti uzrokuju taloženja dušika te mogućnost izricanja sankcija koje mogu ići do zatvaranja tih gospodarstava dovoljne za poštovanje te odredbe.

⁽¹⁾ SL C 293, 4. 9. 2017.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 14. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Varhoven kasatsionen sad (Bugarska) – Bugarska) – Wiemer & Trachte GmbH, u stečaju protiv Žana Oveda Tadžera

(Predmet C-296/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Stečajni postupci — Uredba (EZ) br. 1346/2000 — Članak 3. stavak 1. — Međunarodna nadležnost — Tužba radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika — Isključiva nadležnost sudova države članice na čijem je državnom području otvoren stečajni postupak)

(2019/C 16/16)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Varhoven kasatsionen sad (Bugarska)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Wiemer & Trachte GmbH, u stečaju

Tuženik: Žan Oved Tadžer

Izreka

Članak 3. stavak 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1346/2000 od 29. svibnja 2000. o stečajnom postupku treba tumačiti na način da je nadležnost sudova države članice na čijem je državnom području otvoren stečajni postupak – za odlučivanje o tužbi radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika protiv tuženika koji ima registrirano sjedište ili domicil u drugoj državi članici – isključiva.

⁽¹⁾ SL C 256, 7. 8. 2017.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 15. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberster Gerichtshof – Austrija) – Helenska Republika protiv Lea Kuhna

(Predmet C-308/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EU) br. 1215/2012 — Sudska nadležnost u građanskim i trgovačkim stvarima — Područje primjene — Članak 1. stavak 1. — Pojam „građanska i trgovačka stvar” — Obveznice koje je izdala država članica — Sudjelovanje privatnog sektora u restrukturiranju javnog duga te države — Jednostrana i retroaktivna izmjena uvjeta zajma — Klauzule o zajedničkom djelovanju — Tužba koju su protiv navedene države podnijeli privatni vjerovnici koji posjeduju te obveznice kao fizičke osobe — Odgovornost države za radnje i propuste u izvršavanju javnih ovlasti)

(2019/C 16/17)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Helenska Republika

Tuženik: Leo Kuhn

Izreka

Članak 1. stavak 1. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima treba tumačiti na način da pojam „građanska i trgovačka stvar” u smislu te odredbe ne obuhvaća spor poput onog u glavnom postupku u kojem je fizička osoba, stjecatelj obveznica, tužila državu članicu koja ih je izdala, nastojeći osporiti njihovu zamjenu obveznicama manje vrijednosti koja mu je nametnuta po sili zakona što ga je nacionalni zakonodavac donio u iznimnim okolnostima, a na temelju kojeg su ti uvjeti jednostrano i retroaktivno izmijenjeni unošenjem klauzule o zajedničkom djelovanju koja omogućuje da većina imatelja predmetnih obveznica manjini nametne spomenutu zamjenu.

⁽¹⁾ SL C 283, 28. 8. 2017.

**Presuda Suda (veliko vijeće) od 13. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden – Nizozemska) – Levola Hengelo BV protiv Smilde Foods BV**

(Predmet C-310/17) ⁽¹⁾

*(Zahtjev za prethodnu odluku — Inteliktualno vlasništvo — Usklađivanje određenih aspekata autorskog i
srodnih prava u informacijskom društvu — Direktiva 2001/29/EZ — Područje primjene — Članak 2. —
Prava reproduciranja — Pojam „djelo” — Okus prehrambenog proizvoda)*

(2019/C 16/18)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Levola Hengelo BV

Tuženik: Smilde Foods BV

Izreka

Direktivu 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu treba tumačiti na način da joj se protivi to da okus prehrambenog proizvoda bude zaštićen autorskim pravom na temelju te direktive i to da se nacionalno zakonodavstvo tumači tako da se njime pruža autorskoppravna zaštita takvom okusu.

⁽¹⁾ SL C 269, 14. 8. 2017.

**Presuda Suda (peto vijeće) od 15. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Bundesgerichtshof – Njemačka) – Verbraucherzentrale Baden-Württemberg e.V. protiv Germanwings
GmbH**

(Predmet C-330/17) ⁽¹⁾

*(Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EZ) br. 1008/2008 — Članak 2. točka 18. — Članak 23.
stavak 1. — Prijevoz — Zajednička pravila za obavljanje zračnog prijevoza u Europskoj uniji —
Obavješćivanje — Navođenje konačne cijene koja se plaća — Uključivanje tarife zračnog prijevoza u
konačnu cijenu — Obveza navođenja tarife zračnog prijevoza u eurima ili u lokalnoj valuti — Izbor
relevantne lokalne valute — Povezujući čimbenici)*

(2019/C 16/19)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Verbraucherzentrale Baden-Württemberg e.V.

Tuženik: Germanwings GmbH

Izreka

Članak 23. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 1008/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. rujna 2008. o zajedničkim pravilima za obavljanje zračnog prijevoza u Zajednici, u vezi s njezinim člankom 2. točkom 18., treba tumačiti na način da su zračni prijevoznici koji prilikom navođenja tarifa usluga zračnog prijevoza unutar Zajednice ne navode te tarife u eurima dužni izabrati lokalnu valutu koja je objektivno povezana s mjestom ponuđene usluge. To je osobito slučaj s valutom koja je zakonsko sredstvo plaćanja u državi članici u kojoj se nalazi mjesto polaska ili odredište predmetnog leta.

Prema tome, u slučaju poput onog o kojemu je riječ u glavnom postupku, u kojemu zračni prijevoznik sa sjedištem u jednoj od država članica gdje je euro zakonsko sredstvo plaćanja nudi putem interneta uslugu zračnog prijevoza kojoj je mjesto polaska leta u drugoj državi članici gdje euro nije zakonsko sredstvo plaćanja, već neka druga valuta, tarife zračnog prijevoza mogu biti izražene u valuti koja je zakonsko sredstvo plaćanja u potonjoj državi članici, ako nisu izražene u eurima.

⁽¹⁾ SL C 293, 4. 9. 2017.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 15. studenoga 2018. – Republika Estonija protiv Europske komisije, Republike Latvije

(Predmet C-334/17 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Zajednička organizacija tržišta — Iznos koji će se naplaćivati za neuklonjene prekomjerne količine šećera — Odluka 2006/776/EZ — Zahtjev za izmjenu konačne odluke Europske komisije — Dopis o odbijanju — Tužba protiv tog dopisa — Dopuštenost)

(2019/C 16/20)

Jezik postupka: estonski

Stranke

Žalitelj: Republika Estonija (zastupnik: N. Grünberg, agent)

Druge stranke u postupku: Europska komisija (zastupnici: A. Lewis i L. Naaber-Kivisoo, agenti, uz asistenciju S. Modyja, vandeadvokaat), Republika Latvija

Izreka

1. Žalba se odbija.

2. Republici Estoniji nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 256, 7. 8. 2017.

Presuda Suda (treće vijeće) od 14. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto – Italija) – Memoria Srl, Antonia Dall'Antonia protiv Comune di Padova

(Predmet C-342/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Ograničenja slobode poslovnog nastana — Nadležnost Suda — Dopuštenost zahtjeva za prethodnu odluku — Potpuno unutarnja situacija — Nacionalni propis kojim se zabranjuje svaka djelatnost s ciljem stjecanja dobiti povezana s čuvanjem pogrebnih urni — Test proporcionalnosti — Dosljednost nacionalnog propisa)

(2019/C 16/21)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Memoria Srl, Antonia Dall'Antonia

Tuženik: Comune di Padova

uz sudjelovanje: Alessandra Calore

Izreka

Članak 49. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis, poput onog u glavnom postupku, koji, čak i unatoč izričitoj volji pokojnika, zabranjuje osobi kojoj je pogrebna urna povjerena na čuvanje da trećoj osobi povjeri čuvanje te urne, koji joj nameće da je čuva u svojem domu, osim ako je ne povjeri općinskom groblju, te koji usto zabranjuje ekonomske aktivnosti s ciljem, čak i kada nije isključiv, čuvanja pogrebnih urni po bilo kojoj osnovi i u bilo kojem trajanju.

⁽¹⁾ SL C 309, 18. 9. 2017.

Presuda Suda (treće vijeće) od 7. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Raad van State – Nizozemska) – K, B protiv Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Predmet C-380/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Nadležnost Suda — Direktiva 2003/86/EZ — Pravo na spajanje obitelji — Članak 12. — Nepoštovanje roka od tri mjeseca nakon odobrenja međunarodne zaštite — Osoba koja uživa status supsidijarne zaštite — Odbijanje zahtjeva za izdavanje vize)

(2019/C 16/22)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: K, B

Tuženik: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Izreka

1. Sud je nadležan, u smislu članka 267. UFEU-a, za tumačenje članka 12. stavka 1. Direktive Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji, u situaciji poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, u kojoj je sud koji je uputio zahtjev pozvan izjasniti se o pravu na spajanje obitelji osobe koja uživa status supsidijarne zaštite, ako je ta odredba nacionalnim pravom učinjena izravno i bezuvjetno primjenjivom na takvu situaciju.
2. Članku 12. stavku 1. Direktive 2003/86 ne protivi se nacionalni propis kojime se dopušta odbijanje zahtjeva za spajanje obitelji koji je podnio član obitelji izbjeglice, na temelju povoljnijih odredba poglavlja V. te direktive koje se primjenjuju na izbjeglice, zbog toga što je taj zahtjev podnesen više od tri mjeseca nakon odobrenja statusa izbjeglice sponzoru, pri čemu je ponuđena mogućnost podnošenja novog zahtjeva u okviru drugog uređenja, pod uvjetom da je tim propisom:
 - predviđeno da se takav razlog odbijanja ne može prihvatiti u situacijama u kojima je nepravodobno podnošenje prvog zahtjeva opravdano posebnim okolnostima;
 - predviđeno da su osobe o kojima je riječ u potpunosti obaviještene o posljedicama odluke o odbijanju njihova prvog zahtjeva i o mjerama koje trebaju poduzeti kako bi uspješno ostvarile svoje pravo na spajanje obitelji, i
 - zajamčeno da sponzori priznati kao izbjeglice i dalje uživaju povoljnije uvjete izvršavanja prava na spajanje obitelji predviđene za izbjeglice, propisane člancima 10. i 11. ili člankom 12. stavkom 2. te direktive.

(¹) SL C 300, 11. 9. 2017.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 7. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supreme Court of the United Kingdom – Ujedinjena Kraljevina) – Dermod Patrick O'Brien protiv Ministry of Justice, prije Department for Constitutional Affairs

(Predmet C-432/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Direktiva 97/81/EZ — Okvirni sporazum o radu s nepunim radnim vremenom koji su sklopili UNICE, CEEP i ETUC — Članak 4. — Načelo nediskriminacije — Radnici s nepunim radnim vremenom — Starosna mirovina — Izračun iznosa mirovine — Uzimanje u obzir razdoblja obnašanja dužnosti prije isteka roka za prenošenje Direktive 97/81/EZ — Primjena bez odgode na buduće učinke situacije koja je nastala za vrijeme važenja bivšeg zakona)

(2019/C 16/23)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Supreme Court of the United Kingdom

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Dermod Patrick O'Brien

Tuženici: Ministry of Justice, prije Department for Constitutional Affairs

Izreka

Direktivu Vijeća 97/81/EZ od 15. prosinca 1997. o Okvirnom sporazumu o radu s nepunim radnim vremenom koji su sklopili UNICE, CEEP i ETUC, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 98/23/EZ od 7. travnja 1998., treba tumačiti na način da se, u slučaju poput onoga u glavnom postupku, razdoblja radnog staža prije datuma isteka roka za prenošenje Direktive 97/81, kako je izmijenjena Direktivom 98/23, moraju uzeti u obzir prilikom utvrđivanja prava na mirovinu.

⁽¹⁾ SL C 318, 25. 9. 2017.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 15. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – Heiko Jonny Maniero protiv Studienstiftung des deutschen Volkes eV

(Predmet C-457/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Jednako postupanje prema osobama bez obzira na njihovo rasno ili etničko podrijetlo — Direktiva 2000/43/EZ — Članak 3. stavak 1. točka (g) — Područje primjene — Pojam „obrazovanje” — Dodjela stipendija namijenjenih poticanju istraživačkih ili studijskih projekata u inozemstvu koju provodi privatna zaklada — Članak 2. stavak 2. točka (b) — Neizravna diskriminacija — Dodjela tih stipendija uvjetovana prethodno položenim prvim državnim pravnim ispitom (Erste Juristische Staatsprüfung))

(2019/C 16/24)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Heiko Jonny Maniero

Tuženik: Studienstiftung des deutschen Volkes eV

Izreka

1. Članak 3. stavak 1. točku (g) Direktive Vijeća 2000/43/EZ od 29. lipnja 2000. o provedbi načela jednakog postupanja prema osobama bez obzira na njihovo rasno ili etničko podrijetlo treba tumačiti na način da je dodjela stipendija namijenjenih promicanju istraživačkih ili studijskih projekata u inozemstvu koju provodi privatna zaklada obuhvaćena pojmom „obrazovanje” u smislu te odredbe kada postoji dovoljno uska veza između dodijeljenih novčanih davanja i sudjelovanja u tim istraživačkim ili studijskim projektima koji su i sami obuhvaćeni tim istim pojmom „obrazovanje”. To je osobito slučaj ako su ta novčana davanja povezana sa sudjelovanjem potencijalnih kandidata u takvom istraživačkom ili studijskom projektu, ako imaju za cilj uklanjanje svih ili dijela mogućih financijskih prepreka tom sudjelovanju i ako su prikladna za postizanje tog cilja.
2. Članak 2. stavak 2. točku (b) Direktive 2000/43 treba tumačiti na način da činjenica da privatna zaklada sa sjedištem u državi članici dodjelu stipendija namijenjenih promicanju pravnih istraživačkih ili studijskih projekata u inozemstvu rezervira za kandidate koji su u toj državi članici položili pravni ispit, kao što je onaj o kojem je riječ u glavnom postupku, ne čini neizravnu diskriminaciju na temelju rasnog ili etničkog podrijetla u smislu te odredbe.

⁽¹⁾ SL C 347, 16. 10. 2017.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 7. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio High Court (Irska) – Irska) – Brian Holohan i dr. protiv An Bord Pleanála

(Predmet C-461/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš — Direktiva 92/43/EEZ — Očuvanje prirodnih staništa — Očuvanje divlje faune i flore — Projekt izgradnje ceste — Odgovarajuća procjena učinaka na okoliš — Opseg obveze obrazlaganja — Direktiva 2011/92/EU — Procjena učinaka određenih projekata — Prilog IV. točka 3. — Članak 5. stavak 3. točka (d) — Doseg pojma „glavna alternativna rješenja”)

(2019/C 16/25)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

High Court (Irska)

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Brian Holohan, Richard Guilfoyle, Noric Guilfoyle, Liam Donegan

Tuženik: An Bord Pleanálaen

Uz sudjelovanje: National Parks and Wildlife Service (NPWS)

Izreka

1. Članak 6. stavak 3. Direktive Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore treba tumačiti na način da „odgovarajuća procjena” mora, s jedne strane, popisati sve tipove staništa i vrste za koje je područje zaštićeno i, s druge strane, utvrditi i ispitati kako utjecaje predloženog projekta na vrste prisutne na tom području, ali za koje on nije uvršten na popis, tako i utjecaje na tipove staništa i vrste smještene izvan granica tog područja, pod uvjetom da ti utjecaji mogu utjecati na ciljeve očuvanja tog područja.
2. Članak 6. stavak 3. Direktive 92/43 treba tumačiti na način da ne dopušta nadležnom tijelu da odobri plan ili projekt koji nositelju projekta ostavlja slobodu da kasnije odredi određene parametre o fazi izgradnje, poput lokacije građevinskog kompleksa i transportnih putova, osim ako je sigurno da odobrenje određuje dovoljno stroge uvjete koji jamče da ti parametri neće ugroziti cjelovitost područja.
3. Članak 6. stavak 3. Direktive 92/43 treba tumačiti na način da, kad nadležno tijelo odbije zaključke znanstvene ekspertize kojom se preporučuje dobivanje dodatnih podataka, „odgovarajuća procjena” mora sadržavati izričito i detaljno obrazloženje koje uklanja svaku razumnu znanstvenu sumnju o učincima planiranih radova na dotično područje.
4. Članak 5. stavke 1. i 3. te Prilog IV. Direktivi 2011/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš treba tumačiti na način da oni nositelju projekta nalažu da dostavi informacije kojima se izričito razmatraju znatni utjecaji njegova projekta na sve vrste utvrđene u izjavi podnesenoj na temelju tih odredaba.
5. Članak 5. stavak 3. točku (d) Direktive 2011/92 treba tumačiti na način da nositelj projekta mora dostaviti informacije o utjecajima na okoliš kako za prihvaćeno rješenje tako i za svako glavno alternativno rješenje koje je razmotrio te razloge svojeg izbora barem s obzirom na njihove utjecaje na okoliš, čak i u slučaju odbacivanja takvog alternativnog rješenja u ranoj fazi.

⁽¹⁾ SL C 338, 9. 10. 2017.

Presuda Suda (treće vijeće) od 7. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Raad van State – Nizozemska) – K protiv Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Predmet C-484/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2003/86/EZ — Pravo na spajanje obitelji — Članak 15. — Odbijanje odobrenja autonomne dozvole boravka — Nacionalni propis kojim je predviđena obveza polaganja ispita građanske integracije)

(2019/C 16/26)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: K

Tuženik: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Izreka

Članku 15. stavcima 1. i 4. Direktive Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji ne protivi se nacionalni propis, poput onoga o kojemu je riječ u glavnom postupku, kojime se omogućava odbijanje zahtjeva za autonomnu dozvolu boravka, koji je podnio državljanin treće države koji je više od pet godina boravio na području države članice u okviru spajanja obitelji, zbog toga što nije dokazao da je položio ispit građanske integracije koji se odnosi na jezik i društvo te države članice, ako konkretni modaliteti obveze polaganja tog ispita ne prekoračuju ono što je nužno za ostvarenje cilja olakšavanja integracije državljana trećih država, a što je na nacionalnom sudu da provjeri.

⁽¹⁾ SL C 374, 6. 11. 2017.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 8. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunalul Prahova – Rumunjska) – Cartrans Spedition Srl protiv Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova, Direcția Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii

(Predmet C-495/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Izuzeća — Članak 146. stavak 1. točka (e) i članak 153. — Transakcije cestovnog prijevoza izravno povezane s izvozom robe — Isporuke koje obavljaju posrednici koji sudjeluju u takvim transakcijama — Dokazni postupak u vezi s izvozom robe — Carinska deklaracija — Karnet TIR)

(2019/C 16/27)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Prahova

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Cartrans Spedition Srl

Tuženik: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova,

Direcția Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii

Izreka

Članak 146. stavak 1. točku (e) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, s jedne strane, i navedenu odredbu u vezi s člankom 153. iste direktive, s druge strane, treba tumačiti na način da im se protivi porezna praksa države članice na temelju koje je izuzeće od poreza na dodanu vrijednost za isporuku usluga prijevoza izravno povezanu s izvozom robe i za isporuku usluga koju obavljaju posrednici koji sudjeluju u toj isporuci usluga prijevoza uvjetovano time da porezni obveznik podnese carinsku deklaraciju o izvozu predmetne robe. U tom pogledu, obveza je nadležnih tijela da, u svrhu odobrenja navedenih izuzeća, ispituju može li se iz svih dokaza kojima ta tijela raspolažu s dovoljnim stupnjem vjerojatnosti izvesti zaključak o ispunjenju uvjeta izvoza predmetne robe. U tom kontekstu, karnet TIR koji su ovjerile carine trećih zemalja odredišta robe, a koji podnosi porezni obveznik, dokaz je o kojemu navedena tijela načelno moraju voditi računa, osim ako nemaju određene razloge za sumnju u autentičnost ili vjerodostojnost tog dokumenta.

⁽¹⁾ SL C 369, 30. 10. 2017.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 8. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Vestre Landsret – Danska) – C&D Foods Acquisition ApS protiv Skatteministeriet

(Predmet C-502/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) — Namjeravani prijenos dionica društva unuke — Troškovi vezani uz usluge pružene radi tog prijenosa — Neprovedeni prijenos — Zahtjev za odbitak plaćenog pretporeza — Područje primjene PDV-a)

(2019/C 16/28)

Jezik postupka: danski

Sud koji je uputio zahtjev

Vestre Landsret

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: C&D Foods Acquisition ApS

Druga stranka u žalbenom postupku: Skatteministeriet

Izreka

Članke 2., 9. i 168. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost valja tumačiti na način da transakcija namjeravanog, ali neprovedenog prijenosa dionica poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, koja izravno isključivo ne izvire iz oporezive gospodarske djelatnosti predmetnog društva ili nije izravan, trajan i nužan nastavak te gospodarske djelatnosti, ne ulazi u područje primjene poreza na dodanu vrijednost.

⁽¹⁾ SL C 347, 16. 10. 2016.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 7. studenoga 2018. – BPC Lux 2 Sàrl protiv Europske komisije, Portugalske Republike

(Predmet C-544/17 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Državne potpore — Tužba za poništenje — Dopuštenost — Potpora portugalskih tijela za sanaciju financijske institucije Banco Espírito Santo SA — Osnivanje i kapitalizacija banke za premošćivanje — Odluka Europske komisije kojom se potpora proglašava spojivom s unutarnjim tržištem — Pravni interes — Tužba pred nacionalnim sudovima radi poništenja odluke o sanaciji Banco Espírito Santo)

(2019/C 16/29)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: BPC Lux 2 Sàrl (zastupnici: J. Webber i M. Steenson, solicitors, B. Woolgar, barrister, i K. Bacon, QC)

Druge stranke u postupku: Europska komisija (zastupnici: L. Flynn i P.J. Loewenthal, agenti), Portugalska Republika

Izreka

1. Ukida se rješenje Općeg suda Europske unije od 19. srpnja 2017., BPC Lux 2 i dr./Komisija (T-812/14, neobjavljeno, EU:T:2017:560).
2. Predmet se vraća Općem sudu Europske unije na ponovno suđenje.
3. O troškovima će se odlučiti naknadno.

⁽¹⁾ SL C 402, 27. 11. 2017.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 15. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Vestre Landsret – Danska) – Skatteministeriet protiv Baby Dan A/S

(Predmet C-592/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednička carinska tarifa — Kombinirana nomenklatura — Tarifno razvrstavanje — Tarifni brojevi i podbrojevi 4421, 7326, 7318 15 90, 7318 19 00 i 9403 90 10 — Proizvod posebno namijenjen za pričvršćivanje sigurnosnih ograda za djecu — Damping — Valjanost Uredbe (EZ) br. 91/2009 — Uvoz određenih željeznih ili čeličnih elemenata za pričvršćivanje podrijetlom iz Kine — Sporazum Svjetske trgovinske organizacije (WTO) o antidampingu — Uredba (EZ) br. 384/96 — Članak 3. stavak 2. i članak 4. stavak 1. — Definicija industrije Zajednice)

(2019/C 16/30)

Jezik postupka: danski

Sud koji je uputio zahtjev

Vestre Landsret

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Skatteministeriet

Tuženik: Baby Dan A/S

Izreka

1. Kombiniranu nomenklaturu koja se nalazi u Prilogu I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi, kako je naknadno izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 1214/2007 od 20. rujna 2007. i Uredbom Komisije (EZ) br. 1031/2008 od 19. rujna 2008., treba tumačiti na način da proizvod poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, koji omogućuje da se na zid ili na dovratnik postavi pomična sigurnosna ograda za djecu, nije dio tih ograda i stoga ga treba razvrstati u tarifni podbroj 7318 15 90 kombinirane nomenklature.
2. Razmatranjem četvrtog prethodnog pitanja nije utvrđeno postojanje nijednog elementa koji bi mogao utjecati na valjanost Uredbe Vijeća (EZ) br. 91/2009 od 26. siječnja 2009. o uvođenju konačne antidampinske pristojbe na uvoz određenih željeznih ili čeličnih elemenata za pričvršćivanje podrijetlom iz Narodne Republike Kine.

⁽¹⁾ SL C 424, 11. 12. 2017.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 15. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Augstākā tiesa – Latvija) – „BTA Baltic Insurance Company” AS, prije „Balcia Insurance” SE protiv „Baltijas Apdrošināšanas Nams” AS

(Predmet C-648/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Obvezno osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila — Direktiva 72/166/EEZ — Članak 3. stavak 1. — Pojam „upotreba vozila” — Nezgoda u kojoj su sudjelovala dva vozila parkirana na parkiralištu — Imovinska šteta na vozilu koju je putnik susjednog vozila prouzrokovao tako što je otvorio njegova vrata)

(2019/C 16/31)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Augstākā tiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: „BTA Baltic Insurance Company” AS, prije „Balcia Insurance” SE

Tuženik: „Baltijas Apdrošināšanas Nams” AS

Izreka

Članak 3. stavak 1. Direktive Vijeća 72/166/EEZ od 24. travnja 1972. o usklađivanju zakona država članica u odnosu na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila i izvršenje obveze osiguranja od takve odgovornosti treba tumačiti na način da je pojmom „upotreba vozila” iz te odredbe obuhvaćena situacija u kojoj je putnik vozila parkiranog na parkiralištu, otvorivši vrata tog vozila, udario i oštetio vozilo koje je bilo parkirano pokraj njega.

⁽¹⁾ SL C 72, 26. 2. 2018.

Rješenje Suda (šesto vijeće) od 25. listopada 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de lo Social n°2 de Terrassa – Španjolska) – Elena Barba Giménez protiv Francisce Carrión Lozano

(Predmet C-426/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 53. stavak 2. Poslovnika Suda — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 47. — Korisnik besplatne pravne pomoći — Naknada odvjetnicima po službenoj dužnosti — Određivanje tarife od strane odvjetničke komore — Nepostojanje prethodne obavijesti klijentu o odvjetničkoj tarifi — Pritužba u vezi s nagradom za rad — Kontrola postojanja nepoštenih odredbi i nepoštene prakse — Glavni postupak — Pokretanje postupka pred nadležnim tijelom — Nepokretanje postupka pred sudom koji je uputio zahtjev — Odgovori na prethodna pitanja — Korisnost — Nepostojanje — Očita nedopuštenost)

(2019/C 16/32)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Elena Barba Giménez

Tuženik: Francisca Carrión Lozano

Izreka

Zahtjev za prethodnu odluku koji je odlukom od 27. lipnja 2017. uputio Juzgado de lo Social no 2 de Terrassa (Radni sud br. 2 u Terrassi, Španjolska) očito je nedopušten.

⁽¹⁾ SL C 300, 11. 9. 2017.

Žalba koju je 3. svibnja 2018. podnio UF protiv rješenja Općeg suda (sedmo vijeće) od 7. ožujka 2018. u predmetu T-422/17, UF protiv Europskog parlamenta i Vijeća Europske unije

(Predmet C-300/18 P)

(2019/C 16/33)

Jezik postupka: litavski

Stranke

Žalitelj: UF (zastupnik: L. Gudaitė, advokatė)

Druge stranke u postupku: Europski Parlament i Vijeće Europske unije

Rješenjem od 11. listopada 2018. Sud (deseto vijeće) odlučio je da je žalba očito neosnovana.

Žalba koju je 15. kolovoza 2018. podnio Xabier Uribe-Etxebarria Jiménez protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 29. svibnja 2018. u predmetu T-577/15, Xabier Uribe-Etxebarria Jiménez protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) – Núcleo de comunicaciones y control, S.L.

(Predmet C-534/18 P)

(2019/C 16/34)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Xabier Uribe-Etxebarria Jiménez (zastupnik: M. Esteve Sanz, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) i Núcleo de comunicaciones y control, S.L.

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu presudu u dijelu u kojem se njome odbija prvi tužbeni razlog žaliteljeve tužbe pred Općim sudom i djelomično odbija treći tužbeni razlog te tužbe;
- prihvati zahtjeve iz prvog tužbenog razloga žaliteljeve tužbe pred Općim sudom ili podredno, prihvati zahtjev iz trećeg tužbenog razloga te tužbe;
- naloži EUIPO-u i intervenijentu snošenje svih žaliteljevih troškova pred Općim sudom i u žalbenom postupku.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvi žalbeni razlog, koji je podijeljen u šest dijelova, usmjeren je protiv temelja pobijane presude kojom je odbijen žaliteljev prvi tužbeni razlog pred Općim sudom koji se temeljio na tome da je odlukom žalbenog vijeća EUIPO-a povrijeđen članak 63. stavak 1., članak 64. stavak 1. i članak 76. stavak 1. Uredbe (EZ) 207/2009 ⁽¹⁾, jer je žalbeno vijeće moglo osnovano odbaciti dodatni podnesak o tužbenim razlozima koji je žalitelj pravodobno podnio žalbenom vijeću EUIPO-a

U prvom dijelu tog razloga žalitelj iznosi povredu članka 36. Statuta Suda i članka 81. Poslovnika Općeg suda zbog povrede obveze obrazlaganja, jer se Opći sud nije izjasnio o prigovoru nedopuštenosti koji je žalitelj iznio na raspravi u pogledu argumenta koji je EUIPO iznio u svojem odgovoru na tužbu.

U drugom dijelu tog razloga žalitelj navodi: (i) povredu članka 36. Statuta Suda i članka 81. Poslovnika Općeg suda jer Opći sud nije ispunio obvezu da *ex officio* utvrdi nepostojanje obrazloženja pobijane odluke u pogledu razloga zbog kojih nije uzeo u obzir žaliteljev zahtjev da preispita dokaz o uporabi podnesen Odjelu za poništaje; (ii) povredu žaliteljevih prava obrane, jer je pobijanom odlukom prihvaćeno *ex novo* obrazloženje koje je EUIPO iznio u odgovoru na tužbu umjesto da je *ex officio* utvrđeno da odluka žalbenog vijeća ne sadržava obrazloženje; (iii) iskrivljavanje činjenica jer je pobijanom presudom utvrđeno da je žalbeno vijeće moglo zanemariti žaliteljev podnesak a ono ga nije zanemarilo.

U trećem dijelu tog razloga žalitelj iznosi iskrivljavanje činjenica i, konkretno, elemenata u glavnom i dodatnom podnesku koje je žalitelj podnio žalbenom vijeću EUIPO-a.

U četvrtom dijelu tog razloga žalitelj iznosi povredu članka 63. stavka 1., članka 64. stavka 1., članka 76. stavka 1. i članka 57. stavka 2. Uredbe (EZ) 207/2009, jer Opći sud te odredbe pogrešno tumači, potvrđujući odluku žalbenog vijeća EUIPO-a da se ne izjasni o žaliteljevu zahtjevu o kojem se raspravilo pred žalbenim vijećem.

U petom dijelu tog razloga žalitelj iznosi povredu članka 64. Uredbe (EZ) 207/2009, u mjeri u kojoj je Opći sud smatrao da, s obzirom da pitanje stvarne uporabe ranijeg žiga nije pred njim izričito postavljeno, ono ne predstavlja pravno pitanje koje nužno treba ispitati žalbeno vijeće kako bi riješio spor koji se pred njim vodi.

U šestom dijelu tog razloga žalitelj iznosi povredu članaka 64. i 60. Uredbe (EZ) 207/2009 i pravila 49. stavka 1. Uredbe br. 2868/95 ⁽¹⁾ prilikom primjene u ovom slučaju sudske prakse koja se odnosi na dvije potonje odredbe koje uređuju dopuštenost žalbi pred žalbenim vijećem EUIPO-a, kada u predmetnom slučaju žalbeno vijeće nije proglasilo žalbu nedopuštenom i kada bi, čak i da je, to proglašenje povrijedilo navedene članke jer podnesci koje je podnio žalitelj nisu billi obuhvaćeni nikakvim razlogom nedopuštenosti.

Drugi žalbeni razlog usmjeren je protiv temelja pobijane presude kojom je treći tužbeni razlog koji je žalitelj iznio pred Općim sudom, koji se temelji na tome da je odlukom žalbenog vijeća povrijeđen članak 8. Uredbe br. 207/2009 djelomično odbijen; taj razlog podijeljen je na dva dijela.

U prvom dijelu tog razloga žalitelj iznosi povredu članka 36. Statuta Suda i članka 81. Poslovnika Općeg suda zbog nedostatka obrazloženja pobijane presude koja ne sadržava nikakvo obrazloženje u pogledu značenja koje daje razmatranjima iz odluka Odjela za poništaje i žalbenog vijeća EUIPO-a u pogledu proizvoda za koje se raniji žig trebalo smatrati registriranim. Žalitelj smatra također da su ta razmatranja bila iskrivljena u mjeri u kojoj je značenje koje im pripisuje pobijana presuda proturječno ocjenama sadržanim u tim odlukama, kao i navodima stranaka i dokazima priloženima u spis.

U drugom dijelu tog razloga žalitelj iznosi povredu članka 8. Uredbe 207/2009 u mjeri u kojoj je Opći sud ocijenio sličnima usluge iz razreda 42. obuhvaćenih spornim žigom i proizvodima za koje se raniji žig smatrao registriranim.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009., o žigu Zajednice (SL 2009, L 78, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.)

⁽²⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 2868/95, od 13. prosinca 1995. o provedbi Uredbe Vijeća (EZ) br. 40/94 o žigu Zajednice (SL 1995, L 303, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 84.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. kolovoza 2018. uputio Hof van Cassatie (Belgija) –
Strafverfahren protiv IK**

(Predmet C-551/18)

(2019/C 16/35)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hof van Cassatie

Podnositelj žalbe u kasacijskom postupku

IK

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 8. stavak 1. točku (f) Okvirne odluke o Europskom uhidbenom nalogu ⁽¹⁾ tumačiti na način da je dovoljno da pravosudno tijelo koje izdaje europski uhidbeni nalog u njemu navede samo izrečenu izvršivu kaznu zatvora a da pritom ne navede dodatnu kaznu koja je istom sudskom odlukom izrečena za isto kazneno djelo, poput dodatne kazne upućivanja kojom se sloboda stvarno oduzima tek nakon izvršenja glavne kazne zatvora i to samo nakon formalne odluke koju je u tu svrhu donio strafuitvoeringsrechtbank (Sud izvršenja kazne)?

2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, treba li članak 8. stavak 1. točku (f) Okvirne odluke o Europskom uhidbenom nalogu tumačiti na način da je posljedica predaje koju izvršava pravosudno tijelo u državi članici izvršenja na temelju europskog uhidbenog naloga u kojem se samo navodi izrečena izvršiva kazna zatvora, a ne navodi se dodatna kazna upućivanja koja je istom sudskom odlukom izrečena za isto kazneno djelo, to da se osobi o kojoj je riječ u državi članici u kojoj je pravosudno tijelo koje izdaje nalog stvarno može oduzeti sloboda radi izvršenja te dodatne kazne?
3. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje, treba li članak 8. stavak 1. točku (f) Okvirne odluke o Europskom uhidbenom nalogu tumačiti na način da je posljedica toga što pravosudno tijelo koje izdaje europski uhidbeni nalog u njemu nije navelo dodatnu kaznu upućivanja koja je izrečena to da ta dodatna kazna, za koju se može smatrati da za nju pravosudno tijelo izvršenja ne zna, ne može dovesti do stvarnog oduzimanja slobode u državi članici pravosudnog tijela koje izdaje nalog?

(¹) Okvirna odluka Vijeća od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (2002/584/PUP) (SL 2002., L 190, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 83.)

Žalba koju je 11. rujna 2018. podnio Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 11. srpnja 2018. u predmetu T-643/13, Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH protiv Europske komisije

(Predmet C-568/18 P)

(2019/C 16/36)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (zastupnici: S. Altenschmidt, D. Jacob, *Rechtsanwälte*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj zahtijeva od Suda da:

- ukine presudu Općeg suda od 11. srpnja 2018. u predmetu T-643/13;
- poništi odluku Komisije od 15. rujna 2013. s referentnim brojem GestDem 2013/1504;
- podredno, ukine presudu Općeg suda i vrati predmet Općem sudu na ponovno suđenje.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj ističe sljedeće žalbene razloge:

1. Opći sud nije uzeo u obzir zahtjeve iz Uredbe (EZ) br. 1367/2006 (¹) za odbijanje slobodnog pristupa informacijama o okolišu. Preširoko je tumačio razlog za odbijanje iz članka 4. stavka 2. prve alineje Uredbe br. 1049/2001 (²), u vezi s člankom 6. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 1367/2006, u svjetlu odredaba Aarhuške konvencije. Sud pogrešno polazi od načela da su informacije o učinkovitosti glede emisija CO₂ industrijskog postrojenja osjetljive poslovne informacije.
2. Opći je sud zanemario postojanje informacija o okolišu glede emisija, protivno članku 6. stavku 1. Uredbe (EZ) br. 1367/2006 i članku 4. stavku 2. Uredbe (EZ) br. 1049/2001.

3. Također, Opći sud nije u dovoljnoj mjeri uzeo u obzir prevladavajući javni interes za pristup odnosnim informacijama o okolišu, na koji se pozivao žalitelj.

- (¹) Uredba (EZ) br. 1367/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. rujna 2006. o primjeni odredaba Aarhuške konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša na institucije i tijela Zajednice (SL 2006., L 264, str. 13.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 20., str. 29.)
- (²) Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 160., str. 70.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. listopada 2018. uputio Amtsgericht Erding (Njemačka) – F.
protiv Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV**

(Predmet C-656/18)

(2019/C 16/37)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Erding

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: F.

Tuženik: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

Predmet je rješenjem Suda od 7. studenoga 2018. brisan iz upisnika Suda.

Tužba podnesena 30. listopada 2018. – Europska komisija protiv Kraljevine Belgije

(Predmet C-676/18)

(2019/C 16/38)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: M. Condou-Durande, C. Cattabriga, G. von Rintelen, agenti)

Tuženik: Kraljevina Belgija

Tužbeni zahtjevi

- utvrditi da je propuštanjem donošenja, najkasnije do 30. rujna 2016., svih zakona i drugih propisa potrebnih za usklađivanje s Direktivom 2014/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. (¹), ili, u svakom slučaju, time što nije dostavila tekst tih mjera Komisiji, Kraljevina Belgija povrijedila je obveze koje ima na temelju članka 28. stavka 1. navedene direktive;
- naložiti Kraljevini Belgiji, u skladu s člankom 260. stavkom 3. UFEU-a, plaćanje novčane kazne u iznosu od 49 906,50 eura dnevno počevši od dana objave presude u ovom slučaju zbog povrede obveze dostave teksta mjera o prenošenju Direktive 2014/36/EU koju će uplatiti na račun koji će odrediti Komisija;
- Kraljevini Belgiji naložiti snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Države članice su obavezne, u skladu s člankom 28. stavkom 1. Direktive 2014/36/EU poduzeti potrebne nacionalne mjere za prijenos obveza iz te direktive najkasnije do 30. rujna 2016. Budući da Belgija nije dostavila mjere prenošenja te direktive, Komisija je odlučila pokrenuti postupak pred Sudom Europske unije.

U svojoj tužbi, Komisija predlaže izricanje dnevne novčane kazne u iznosu od 49 906,50 eura Belgiji. Iznos novčane kazne izračunat je vodeći računa o težini i trajanju povrede, kao i odvrćućem učinku s obzirom na sposobnost plaćanja te države članice.

⁽¹⁾ Direktiva 2014/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja u statusu sezonskih radnika (SL 2014., L 94, str. 375.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. studenoga 2018. uputio High Court (Irska) – Minister for Justice and Equality protiv ND-a

(Predmet C-685/18)

(2019/C 16/39)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

High Court (Irska)

Stranke glavnog postupka

Podnositelj zahtjeva: Minister for Justice and Equality

Druga stranka u postupku: ND

Prethodna pitanja

1. Jesu li kriteriji u skladu s kojima se utvrđuje je li državni odvjetnik koji je određen kao pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog za potrebe članka 6. stavka 1. ⁽¹⁾ pravosudno tijelo u smislu autonomnog značenja tog pojma iz članka 6. stavka 1. Okvirne odluke iz 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica, kao prvo, to da je državni odvjetnik neovisan od izvršne vlasti i, kao drugo, to da se za njega u njegovom vlastitom pravnom sustavu smatra da se bavi sudovanjem ili u njemu sudjeluje?
2. U slučaju negativnog odgovora, koji su kriteriji u skladu s kojima nacionalni sud treba utvrditi je li državni odvjetnik koji je određen kao pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog za potrebe članka 6. stavka 1. Okvirne odluke pravosudno tijelo za potrebe članka 6. stavka 1.?
3. Ako kriteriji uključuju zahtjev da se državni odvjetnik bavi sudovanjem ili da u njemu sudjeluje, treba li tu okolnost utvrditi s obzirom na njegov status u njegovom pravnom sustavu ili u skladu s određenim objektivnim kriterijima? Ako navedeno treba utvrditi u skladu s objektivnim kriterijima, koji su to kriteriji?
4. Je li državni odvjetnik Republike Litve pravosudno tijelo u smislu autonomnog značenja tog pojma iz članka 6. stavka 1. Okvirne odluke iz 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica?

⁽¹⁾ Okvirna odluka Vijeća (2002/584/PUP) o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL 2002, L 190, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 83.)

Rješenje predsjednika prvog vijeća Suda od 19. rujna 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État – Francuska) – Fédération des fabricants de cigares, Coprova, E-Labo France, Smakq développement protiv Premier ministre, Ministre des Affaires sociales et de la Santé, uz sudjelovanje Société J. Cortès France, Scandinavian Tobacco Group France, Villiger France

(Predmet C-288/17) ⁽¹⁾

(2019/C 16/40)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik prvog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 256, 7. 8. 2017.

Rješenje predsjednika Suda od 22. kolovoza 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landgericht Düsseldorf – Njemačka) – Stefan Neldner protiv Eurowings GmbH

(Predmet C-299/18) ⁽¹⁾

(2019/C 16/41)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 285, 13. 8. 2018.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 15. studenoga 2018. – PKK protiv Vijeća

(Predmet T-316/14) ⁽¹⁾

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv PKK-a s ciljem borbe protiv terorizma — Zamrzavanje financijskih sredstava — Ovlasti Vijeća — Mogućnost da se tijelo treće zemlje smatra nadležnim tijelom u smislu Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP — Činjenična osnova odluka o zamrzavanju financijskih sredstava — Pozivanje na teroristička djela — Sudski nadzor — Obveza obrazlaganja — Prigovor nezakonitosti”)

(2019/C 16/42)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Kurdistan Workers' Party (PKK) (zastupnici: A. van Eik, T. Buruma i M. Wijngaarden, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: u početku F. Naert i G. Étienne, zatim F. Naert i H. Marcos Fraile, agenti)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske (zastupnici: u početku C. Brodie i V. Kaye, zatim C. Brodie i S. Brandon, zatim C. Brodie, C. Crane i R. Fadoju, zatim C. Brodie, R. Fadoju i P. Nevill, te naposljetku R. Fadoju, agenti), Europska komisija (zastupnici: u početku F. Castillo de la Torre i D. Gauci, zatim D. Gauci i J. Norris-Usher i T. Ramopoulos, te naposljetku J. Norris-Usher, T. Ramopoulos i R. Tricot, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se prvotno tražilo poništenje Provedbene Uredbe Vijeća (EU) br. 125/2014 od 10. veljače 2014. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe (EU) br. 714/2013 (SL 2014., L 40, str. 9.), u dijelu u kojem se taj akt odnosi na tužitelja, kao i, nakon toga, drugih akata koji su uslijedili, u dijelu u kojem se oni odnose na njega.

Izreka

1. Poništava se Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 125/2014 od 10. veljače 2014. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe (EU) br. 714/2013 u dijelu u kojem se odnosi na Kurdistan Workers' Party (PKK).
2. Poništava se Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 790/2014 od 22. srpnja 2014. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i stavljanju izvan snage Provedbene uredbe br. 125/2014 u dijelu u kojem se odnosi na PKK.
3. Poništava se Provedbena uredba Vijeća (EU) 2015/513 od 26. ožujka 2015. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe br. 790/2014 u dijelu u kojem se odnosi na PKK.

4. Poništava se Odluka Vijeća (ZVSP) 2015/521 od 26. ožujka 2015. o ažuriranju i izmjeni popisa osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Odluke 2014/483/ZVSP u dijelu u kojem se odnosi na PKK.
5. Poništava se Provedbena uredba Vijeća (EU) 2015/1325 od 31. srpnja 2015. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe 2015/513 u dijelu u kojem se odnosi na PKK.
6. Poništava se Odluka Vijeća (ZVSP) 2015/1334 od 31. srpnja 2015. o ažuriranju popisa osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Odluke (ZVSP) 2015/521 u dijelu u kojem se odnosi na PKK.
7. Poništava se Provedbena uredba Vijeća (EU) 2015/2425 od 21. prosinca 2015. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe 2015/1325 u dijelu u kojem se odnosi na PKK.
8. Poništava se Provedbena uredba Vijeća (EU) 2016/1127 od 12. srpnja 2016. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe 2015/2425 u dijelu u kojem se odnosi na PKK.
9. Poništava se Provedbena uredba Vijeća (EU) 2017/150 od 27. siječnja 2017. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe 2016/1127 u dijelu u kojem se odnosi na PKK.
10. Poništava se Provedbena uredba Vijeća (EU) 2017/1420 od 4. kolovoza 2017. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe 2017/150 u dijelu u kojem se odnosi na PKK.
11. Poništava se Odluka Vijeća (ZVSP) 2017/1426 od 4. kolovoza 2017. o ažuriranju popisa osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Odluke (ZVSP) 2017/154 u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja.
12. U preostalom dijelu odbija se zahtjev da se Uredba Vijeća (EZ) br. 2580/2001 od 27. prosinca 2001. o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma proglasi neprimjenjivom u odnosu na PKK.
13. Vijeće Europske unije snosit će, uz vlastite, i troškove PKK-a.
14. Europska komisija i Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske snosit će vlastite troškove.

(¹) SL C 245, 28. 7. 2014.

Presuda Općeg suda od 15. studenoga 2018. – Tempus Energy i Tempus Energy Technology protiv Komisije

(Predmet T-793/14) ⁽¹⁾

„Državne potpore — Tržište kapaciteta u Ujedinjenoj Kraljevini — Program potpore — Članak 108. stavci 2. i 3. UFEU-a — Pojam „sumnje” u smislu članka 4. stavaka 3. i 4. Uredbe (EZ) br. 659/1999 — Smjernice o državnim potporama za zaštitu okoliša i energiju za razdoblje 2014. – 2020. — Odluka o neospornosti — Nepokretanje formalnog istražnog postupka — Postupovna prava zainteresiranih stranaka”

(2019/C 16/43)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Tempus Energy Ltd (Worcester, Ujedinjena Kraljevina) i Tempus Energy Technology Ltd (Cheltenham, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: u početku J. Derenne, J. Blockx, C. Ziegler i M. Kinsella, zatim J. Derenne, J. Blockx i C. Ziegler te naposljetku J. Derenne i C. Ziegler, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: É. Gippini Fournier, R. Sauer, K. Herrmann i P. Němečková, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske (zastupnici: u početku C. Brodie i L. Christie, agenti, uz asistenciju G. Facenne, QC, zatim S. Simmons, M. Holt, C. Brodie i S. Brandon, agenti, uz asistenciju G. Facenne, QC, zatim M. Holt, C. Brodie, S. Brandon i D. Robertson, agenti, uz asistenciju G. Facenne, QC, te naposljetku S. Brandon, agent)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a radi poništenja Odluke Komisije C(2014) 5083 final od 23. srpnja 2014. o nepodnošenju prigovora protiv programa potpora koji se odnosi na tržište kapaciteta u Ujedinjenoj Kraljevini jer je taj program spojiv s unutarnjim tržištem, u skladu s člankom 107. stavkom 3. točkom (c) UFEU-a (državna potpora 2014/N-2) (SL 2014., C 348, str. 5.).

Izreka

1. Poništava se Odluka Komisije C(2014) 5083 final od 23. srpnja 2014. o nepodnošenju prigovor protiv programa potpora koji se odnosi na tržište kapaciteta u Ujedinjenoj Kraljevini jer je taj program spojiv s unutarnjim tržištem, u skladu s člankom 107. stavkom 3. točkom (c) UFEU-a (državna potpora 2014/N-2).
2. Nalaže se Europskoj komisiji snošenje vlastitih troškova kao i troškova društava Tempus Energy Ltd et Tempus Energy Technology Ltd.
3. Ujedinjena Kraljevina snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 81, 9. 3. 2015.

Presuda Općeg suda od 25. rujna 2018. – Psara i dr. protiv Parlamenta**(Predmeti T-639/15 do T-666/15 i T-94/16) ⁽¹⁾****(„Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Europski parlament — Trošenje naknada članova Parlamenta — Odbijanje pristupa — Nepostojeći dokumenti — Osobni podaci — Uredba (EZ) br. 45/2001 — Nužnost prijenosa podataka — Konkretno i pojedinačno ispitivanje — Djelomičan pristup — Neprimjerena razina administrativnog opterećenja — Obveza obrazlaganja”)**

(2019/C 16/44)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužiteljica u predmetu T-639/15: Maria Psara (Atena, Grčka) (zastupnici: N. Pirc Musar i R. Lemut Strle, odvjetnici)

Tužiteljica u predmetu T-640/15: Tina Kristan (Ljubljana, Slovenija) (zastupnici: N. Pirc Musar i R. Lemut Strle, odvjetnici)

Tužiteljica u predmetu T-641/15: Tanja Malle (Beč, Austrija) (zastupnici: N. Pirc Musar i R. Lemut Strle, odvjetnici)

Tužitelj u predmetu T-642/15: Wojciech Cieśla (Varšava, Poljska) (zastupnici: N. Pirc Musar i R. Lemut Strle, odvjetnici)

Tužitelj u predmetu T-643/15: Staffan Dahllof (zastupnici: N. Pirc Musar i R. Lemut Strle, odvjetnici)

Tužiteljica u predmetu T-644/15: Delphine Reuter (zastupnici: N. Pirc Musar i R. Lemut Strle, odvjetnici)

Tužitelj u predmetima T-645/15 i T-654/15: České centrum pro investigativní žurnalistiku o.p.s. (Prag, Češka Republika) (zastupnici: N. Pirc Musar i R. Lemut Strle, odvjetnici)

Tužitelj u predmetu T-646/15: Harry Karanikas (Chalándri, Grčka) (zastupnici: N. Pirc Musar i R. Lemut Strle, odvjetnici)

Tužiteljica u predmetima T-647/15 i T-657/15: Crina Boros (zastupnici: N. Pirc Musar i R. Lemut Strle, odvjetnici)

Tužitelj u predmetima T-648/15, T-663/15 i T-665/15: Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re:Baltica (Riga, Latvija) (zastupnici: N. Pirc Musar i R. Lemut Strle, odvjetnici)

Tužitelj u predmetu T-649/15: Balazs Toth (Budimpešta, Mađarska) (zastupnici: N. Pirc Musar i R. Lemut Strle, odvjetnici)

Tužiteljica u predmetu T-650/15: Minna Knus-Galán (Helsinki, Finska) (zastupnici: N. Pirc Musar i R. Lemut Strle, odvjetnici)

Tužitelj u predmetu T-651/15: Atanas Čobanov (Plessis-Robinson, Francuska) (zastupnici: N. Pirc Musar i R. Lemut Strle, odvjetnici)

Tužitelj u predmetu T-652/15: Dirk Liedtke (Hamburg, Njemačka) (zastupnici: N. Pirc Musar i R. Lemut Strle, odvjetnici)

Tužitelj u predmetu T-653/15: Nils Mulvad (Risskov, Danska) (zastupnici: N. Pirc Musar i R. Lemut Strle, odvjetnici)

Tužitelj u predmetu T-655/15: Hugo van der Parre (Huizen, Nizozemska) (zastupnici: N. Pirc Musar i R. Lemut Strle, odvjetnici)

Tužiteljica u predmetu T-656/15: Guia Baggi (Firenca, Italija) (zastupnici: N. Pirc Musar i R. Lemut Strle, odvjetnici)

Tužitelj u predmetu T-658/15: Marcos García Rey (zastupnici: N. Pirc Musar i R. Lemut Strle, odvjetnici)

Tužitelj u predmetu T-659/15: Mark Lee Hunter (zastupnici: N. Pirc Musar i R. Lemut Strle, odvjetnici)

Tužitelj u predmetu T-660/15: Kristof Clerix (Bruxelles) (zastupnici: N. Pirc Musar i R. Lemut Strle, odvjetnici)

Tužitelj u predmetu T-661/15: Rui Araujo (Lisabon, Portugal) (zastupnici: N. Pirc Musar i R. Lemut Strle, odvjetnici)

Tužiteljica u predmetu T-662/15: Anuška Delić (Ljubljana) (zastupnici: N. Pirc Musar i R. Lemut Strle, odvjetnici)

Tužitelj u predmetu T-664/15: Jacob Borg (San Ġiljan, Malta) (zastupnici: N. Pirc Musar i R. Lemut Strle, odvjetnici)

Tužiteljica u predmetu T-666/15: Matilda Bačelić (Zagreb, Hrvatska) (zastupnici: N. Pirc Musar i R. Lemut Strle, odvjetnici)

Tužitelj u predmetu T-94/16: Gavin Sheridan (zastupnici: N. Pirc Musar i R. Lemut Strle, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: N. Görlitz, C. Burgos i M. Windisch, agenti)

Predmet

Zahtjevi na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje odluka Parlamenta A(2015) 8324 C, A(2015) 8463 C, A(2015) 8627 C, A(2015) 8682 C, A(2015) 8594 C, A(2015) 8551 C, A(2015) 8732 C, A(2015) 8681 C, A(2015) 8334 C, A(2015) 8327 C, A(2015) 8344 C od 14. rujna 2015., A(2015) 8656 C, A(2015) 8678 C, A(2015) 8361 C, A(2015) 8663 C, A(2015) 8360 C, A(2015) 8486 C, A(2015) 8305 C od 15. rujna 2015., A(2015) 8602 C, A(2015) 8554 C, A(2015) 8490 C, A(2015) 8659 C, A(2015) 8547 C, A(2015) 8552 C, A(2015) 8553 C, A(2015) 8661 C, A(2015) 8684 C, A(2015) 8672 C od 16. rujna 2015. i A(2015) 13844 C od 14. siječnja 2016., kojima je Parlament na temelju Uredbe (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.) odbio njihove ponovne zahtjeve za pristup dokumentima Parlamenta koji sadržavaju informacije koje se odnose na naknade njegovim članovima.

Izreka

1. Predmeti T-639/15 do T-666/15 i T-94/16 spajaju se u svrhu donošenja ove presude.
2. Tužbe se odbijaju.
3. Mariji Psari, Tini Kristan, Tanji Malle, Wojciechu Cieśli, Staffanu Dahllofu, Delphine Reuter, društvu České centrum pro investigativní žurnalistiku o.p.s., Harryju Karanikasu, Crini Boros, društvu Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re:Baltica, Balazsu Tothu, Minni Knus-Galán, Atanasu Čobanovu, Dirku Liedtkeu, Nilsu Mulvadu, Hugu van der Parreu, Guiji Baggi, Marcosu Garcíju Rey, Marku Leeju Hunteru, Kristofu Clerixu, Ruiju Arauju, Anuški Delić, Jacobu Borgu, Matildi Bačelić i Gavinu Sheridanu nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 48, 8. 2. 2016.

Presuda Općeg suda od 8. studenoga 2018. – Mad Dogg Athletics protiv EUIPO-a – Aerospinning Master Franchising (SPINNING)

(Predmet T-718/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak opoziva — Verbalni žig Europske unije SPINNING — Djelomično proglašenje opoziva — Članak 51. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 58. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)”)

(2019/C 16/45)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Mad Dogg Athletics, Inc. (Los Angeles, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: J. Steinberg, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Walicka, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Aerospinning Master Franchising s. r. o., ranije Aerospinning Master Franchising, Ltd., s.r.o. (Prag, Češka Republika) (zastupnik: K. Labalestra, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 21. srpnja 2016. (predmet R 2375/2014-5), koja se odnosi na postupak opoziva između društava Aerospinning Master Franchising i Mad Dogg Athletics.

Izreka

1. Odluka petog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 21. srpnja 2016. (predmet R 2375/2014-5) poništava se u dijelu u kojem se odnosi na proizvode iz razreda 28. i usluge iz razreda 41. u smislu Nicanskog sporazuma o međunarodnoj klasifikaciji proizvoda i usluga radi registracije žigova od 15. lipnja 1957., kako je revidiran i izmijenjen.
2. EUIPO će snositi vlastite troškove i troškove društva Mad Dogg Athletics, Inc.
3. Društvo Aerospinning Master Franchising s.r.o. snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 462, 12. 12. 2016.

Presuda Općeg suda od 8. studenoga 2018. – Cocchi i Falcione protiv Komisije**(Predmet T-724/16 P) ⁽¹⁾****(„Žalba — Javna služba — Prijenos nacionalnih mirovinskih prava — Članak 24. Pravilnika o osoblju — Dužnost pomaganja Unije — Gubitak pravnog interesa tužitelja tijekom postupka — Obustava prvostupanjskog postupka — Uzročna veza”)**

(2019/C 16/46)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelji: Giorgio Cocchi (Wezembeek-Oppem, Belgija) i Nicola Falcione (Bruxelles, Belgija) (zastupnik: S. Orlandi, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: G. Gattinara i F. Simonetti, agenti)

Predmet

Žalba podnesena protiv rješenja Službeničkog suda Europske unije (prvo vijeće) od 2. kolovoza 2016., Cocchi i Falcione/Komisija (F-134/11, EU:F:2016:194) kojom se traži ukidanje tog rješenja.

Izreka

1. Rješenje Službeničkog suda Europske unije (prvo vijeće) od 2. kolovoza 2016., Cocchi i Falcione/Komisija (F-134/11) ukida se u dijelu u kojem je Službenički sud Europske unije utvrdio da se obustavlja postupak povodom zahtjeva za naknadu štete koje su u prvostupanjskom postupku podnijeli Giorgio Cocchi i Nicola Falcione.
2. Žalba se u preostalom dijelu odbija.
3. Odbijaju se zahtjevi za naknadu štete koje su podnijeli G. Cocchi i N. Falcione u okviru svoje tužbe u prvostupanjskom postupku pod brojem predmeta F-134/11.
4. Svaka će stranka snositi vlastite troškove nastale u žalbenom i prvostupanjskom postupku u vezi sa zahtjevima za naknadu štete.

⁽¹⁾ SL C 441, 28. 11. 2016.

Presuda Općeg suda od 8. studenoga 2018. – QB protiv ESB-a**(Predmet T-827/16) ⁽¹⁾****(„Javna služba — ESB-ovo osoblje — Ocjenjivanje — Izvješće o ocjeni karijere (2015) — Mogućnost razgovora radi ocjenjivanja u pratnji sindikalnog predstavnika Povreda pravila o objektivnosti i nepristranosti koju je počinio ocjenjivač — Plaća — Odluka kojom se odbija povećanje plaće — Dopusštenost dokaza — Poruka elektroničke pošte razmijenjena između člana osoblja i njegovog „coacha” upotrebom službene adrese elektroničke pošte — Odgovornost”)**

(2019/C 16/47)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: QB (zastupnik: L. Levi, odvjetnik)

Tuženik: Europska središnja banka (zastupnici: F. von Lindeiner i B. Ehlers, agenti, uz asistenciju B. Wägenbaura, odvjetnika)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 50.a Statuta Suda Europske unije i članka 36.2 Protokola o Statutu Europskog sustava središnjih banaka i ESB-a, priloženog UFEU-u i UEU-u za, s jedne strane, poništenje izvješća o ocjeni tužitelja koje se odnosi na razdoblje 2015. i ESB-ove odluke od 15. prosinca 2015. kojom mu se odbija povećanje plaće i, prema potrebi, poništenje ESB-ovih odluka od 2. svibnja i 15. rujna 2016. kojima se odbija tužiteljeva upravna žalba i pritužba i, s druge strane, za naknadu štete koju je tužitelj navodno pretrpio.

Izreka

1. Poništavaju se izvješće o ocjeni za osobu QB koje se odnosi na ocjenjivanje za 2015. i odluka Europske središnje banke (ESB) od 15. prosinca 2015. kojom se osobi QB odbija povećanje plaće.
2. Tužba se u preostalom dijelu odbija.
3. ESB snosi vlastite troškove kao i one osobe QB.

⁽¹⁾ SL C 22, 23. 1. 2017.

Presuda Općeg suda od 13. studenoga 2018. – Camomilla protiv EUIPO-a– CMT (CAMOMILLA)

(Predmet T-44/17) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Verbalni žig Europske unije CAMOMILLA — Raniji nacionalni figurativni žig CAMOMILLA — Djelomično odbijanje zahtjeva za proglašenje ništavosti — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Stvarna uporaba ranijeg žiga — Dokazi — Protutužba — Članak 8. stavak 1. točka (b) i članak 53. stavak 1. točka (a) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji su postali članak 8. stavak 1. točka (b) i članak 60. stavak 1. točka (a) Uredbe (EU) 2017/1001) — Članak 57. stavci 2. i 3. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 64. stavci 2. i 3. Uredbe 2017/1001)“)

(2019/C 16/48)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Camomilla Srl (Buccinasco, Italija) (zastupnici: M. Mussi i H. Chiappetta, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: L. Rampini i J. Crespo Carrillo, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: CMT Compagnia manifatture tessili Srl (CMT Srl) (Napulj, Italija) (zastupnici: M. Franzosi, V. Jandoli, A. Stein i G. Rubino, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 21. studenoga 2016. (predmet R 2250/2015-5), koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između društava CMT i Camomilla.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Protutužba se odbija.
3. Društva Camomilla Srl i CMT Compagnia manifatture tessili Srl (CMT) snosit će svaki vlastite troškove kao i polovicu troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).

⁽¹⁾ SL C 95, 27. 3. 2017.

Presuda Općeg suda od 15. studenoga 2018. – Mabrouk protiv Vijeća**(Predmet T-216/17) ⁽¹⁾**

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s obzirom na stanje u Tunisu — Mjere protiv osoba odgovornih za pronevjeru javnih financijskih sredstava i povezanih osoba i subjekata — Zamrzavanje financijskih sredstava — Popis osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava — Zadržavanje tužiteljeva imena na popis — Nedostatna činjenična osnova — Očita pogreška u ocjeni — Pogreška koja se tiče prava — Načelo dobre uprave — Razumni rok”)

(2019/C 16/49)**Jezik postupka: engleski****Stranke**

Tužitelj: Mohamed Marouen Ben Ali Ben Mohamed Mabrouk (Tunis, Tunis) (zastupnici: J.-R. Farthouat, N. Boulay i S. Crosby, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: V. Piessevaux i J. Kneale, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke Vijeća (ZVSP) 2017/153 od 27. siječnja 2017. o izmjeni Odluke 2011/72/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s obzirom na stanje u Tunisu (SL 2017., L 23, str. 19.) i Odluke Vijeća (ZVSP) 2018/141 o izmjeni Odluke 2011/72/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s obzirom na stanje u Tunisu (SL 2018., L 25, str. 38.) u dijelu u kojem se te odluke odnose na tužitelja.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Mohamedu Marouenu Ben Aliju Ben Mohamedu Mabrouku nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova Vijeća Europske unije.

⁽¹⁾ SL C 195, 19. 6. 2017.

Presuda Općeg suda od 13. studenoga 2018. – Poljska protiv Komisije(Predmet T-241/17) ⁽¹⁾

(„EFJP i EPFRR — Izdaci isključeni iz financiranja — Provedbena uredba (EU) br. 585/2011 — Privremene izvanredne mjere potpore sektoru voća i povrća zbog smrtonosne epidemije uzrokovane bakterijom enterohemoragijska Escherichia coli (E. coli) — Postupci neubiranja — Opseg naknade u korist proizvođača koji su proveli takve postupke — Izdaci koji su nastali za Poljsku — Obveza obrazlaganja”)

(2019/C 16/50)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Republika Poljska (zastupnici: B. Majczyna, M. Pawlicka, K. Straš i B. Paziewska, agenti)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: A. Stobiecka-Kuik i D. Milanowska, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje Provedbene odluke Komisije (EU) 2017/264 od 14. veljače 2017. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (SL 2017., L 39, str. 12.), u dijelu u kojem se njome iz financiranja Europske unije isključuje iznos od 4 438 056,66 eura koji je potrošila agencija za plaćanja koju je akreditirala Republika Poljska.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Republici Poljskoj nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 195, 19. 6. 2017.

Presuda Općeg suda od 8. studenoga 2018. – „Pro NGO!” protiv Komisije(Predmet T-454/17) ⁽¹⁾

(„Javna nabava — Postupak javne nabave — Istraga privatnog revizora — OLAF-ova istraga — Utvrđenje nepravilnosti — Komisijina odluka kojom se tužitelju izriče upravna kazna — Isključenje iz postupaka javne nabave i dodjele bespovratnih sredstava iz općeg proračuna Unije na razdoblje od šest mjeseci — Uvrštavanje u bazu podataka sustava ranog otkrivanja i isključenja — Novi tužbeni razlog — Pravo obrane”)

(2019/C 16/51)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: „Pro NGO!” (Non-Governmental-Organisations/Nicht-Regierungs-Organisationen) e.V. (Köln, Njemačka) (zastupnik: M. Scheid, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: F. Dintilhac i B.-R. Killmann, agenti)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na članku 263. UFEU-a i kojim se traži poništenje odluke Komisije od 16. svibnja 2017. kojom se tužitelju izriče upravna kazna isključenja na razdoblje od šest mjeseci iz postupaka javne nabave i dodjele bespovratnih sredstava iz općeg proračuna Europske unije predviđenih u Uredbi (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 (SL 2012., L 298, str. 1.) i njegova isključenja na jednako razdoblje iz dodjele sredstava iz fondova predviđenih u Uredbi Vijeća (EU) 2015/323 od 2. ožujka 2015. o financijskoj uredbi koja se primjenjuje na 11. europski razvojni fond (SL 2015., L 58, str. 17.).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. „Pro NGO!” (Non-Governmental-Organisations/Nicht-Regierungs-Organisationen) eV nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 330, 2. 10. 2017.

Presuda Općeg suda od 14. studenoga 2018. – Foodterapia protiv EUIPO-a – Sperlari (DIETOX)

(Predmet T-486/17) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije DIETOX — Raniji figurativni žig Europske unije Dietor — Relativni razlog za odbijanje — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)”)

(2019/C 16/52)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Foodterapia, SL (Barcelona, Španjolska) (zastupnici: J. C. Erdozain López, J. Galán López i H. Téllez Robledo, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: A. Folliard-Monguiral, agent)

Druge stranke u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Sperlari Srl, ranije Cloetta Italia Srl (Cremona, Italija) (zastupnici: P. Pozzi i G. Ghisletti, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 12. svibnja 2017. (predmet R 1611/2016-5), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Cloetta Italia i Foodterapia.

Izreka

1. Tužba se odbija.

2. Društvu Foodterapia, SL nalaže se snošenje vlastitih, kao i troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) i društva Sperlari Srl, uključujući nužne troškove koji su nastali za pravnog prednika potonjeg pred žalbenim vijećem EUIPO-a.

⁽¹⁾ SL C 318, 25. 9. 2017.

Presuda Općeg suda od 13. studenoga 2018. – Szentes protiv Komisije

(Predmet T-830/17) ⁽¹⁾

(„Javna služba — Dužnosnici — Postupak zapošljavanja — Obavijest o natječaju — Otvoreni natječaj — Uvjeti za prijam — Radno iskustvo — Odluka povjerenstva da se tužitelju ne dopusti natjecanje — Zahtjev za preispitivanje — Prigovor nezakonitosti — Obveza obrazlaganja — Iskrivljavanje podataka sadržanih u prijavi — Očita pogreška u ocjeni — Povreda obavijesti o natječaju”)

(2019/C 16/53)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Gyula Szentes (Luxembourg, Luksemburg) (zastupnik: F. Moyse, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: P. Mihaylova i B. Mongin, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a kojim se, s jedne strane, traži poništenje odluke predsjednika povjerenstva za odabir natječaja EPSO/AD/330/16 – Administratori u području nuklearne energije (AD 7) od 24. veljače 2017. da se tužitelju ne dopusti sudjelovanje u sljedećoj fazi natječaja i, s druge strane, u mjeri u kojoj je potrebno, poništenje odluke Europskog ureda za odabir osoblja (EPSO) od 29. rujna 2017. kojom je odbijena njegova pritužba.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Gyuli Szentesu nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 63, 19. 2. 2018.

Presuda Općeg suda od 15. studenoga 2018. – LMP Lichttechnik protiv EUIPO-a (LITECRAFT)

(Predmet T-140/18) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije LITECRAFT — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2019/C 16/54)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: LMP Lichttechnik Vertriebs GmbH (Ibbenbüren, Njemačka) (zastupnik: R. Plegge, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: W. Schramek i D. Hanf, agenti)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. siječnja 2018. (predmet R 699/2017-2) o prijavi za registraciju verbalnog znaka LITECRAFT kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu LMP Lichttechnik Vertriebs GmbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 161, 7. 5. 2018.

Rješenje Općeg suda od 17. rujna 2018. – H protiv Vijeća

(Predmet T-271/10 OST) ⁽¹⁾

(„Postupak — Propust Općeg suda da odluči o troškovima”)

(2019/C 16/55)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: H (zastupnik: M. Velardo, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: A. Vitro i F. Naert, agenti)

Predmet

Zahtjev kojim se traži dopuna presude od 11. travnja 2018., H/Vijeće (T-271/10 RENV, EU:T:2018:180) u pogledu odluke o troškovima.

Izreka

1. Točka 174. presude od 11. travnja 2018., H/Vijeće (T-271/10 RENV, EU:T:2018:180), glasi kako slijedi:

„U skladu s člankom 134. stavkom 1. Poslovnika Općeg suda, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Međutim, u skladu s člankom 133. Poslovnika u vezi s člankom 219. istog Poslovnika, odluka o troškovima žalbenog postupka i postupka pred Općim sudom donosi se u presudi kojom se završava postupak. Usto, u skladu s člankom 134. stavkom 3. navedenog Poslovnika, ako stranke djelomično uspiju u svojim zahtjevima, svaka stranka snosi vlastite troškove. Međutim, ako se to čini opravdanim u danim okolnostima, Opći sud može odlučiti da, osim vlastitih troškova, jedna stranka snosi i dio troškova druge stranke. U okolnostima ovog slučaja valja odlučiti da će, s jedne strane, Vijeće snositi vlastite i tužiteljeve troškove koji su za njih nastali do objave presude o žalbi, samo u opsegu u kojem se odnose na pitanje dopuštenosti tužbe i, s druge strane, da će tužitelj snositi ostale troškove koji su nastali za Vijeće i njega samog, kako prije tako i nakon navedene objave.”

2. Točka 2. izreke presude od 11. travnja 2018., H/Vijeće (T-271/10 RENV, EU:T:2018:180) glasi kako slijedi:

„Vijeće će snositi vlastite troškove i troškove koji su za H-a nastali do objave presude od 19. srpnja 2016. H/Vijeće i Komisija (C-455/14 P, EU:C:2016:569), samo u opsegu u kojem se odnose na pitanje dopuštenosti tužbe. H će snositi ostale troškove koji su nastali za Vijeće i njega samog, kako prije tako i nakon navedene objave.”

3. H i Vijeće snosit će vlastite troškove u vezi s ovim zahtjevom.

(¹) SL C 221, 14. 8. 2010.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 12. listopada 2018. – Taminco protiv EFSA-e

(Predmet T-621/17 R)

(„Privremena pravna zaštita — Fitofarmaceutski proizvodi — Uredba (EZ) br. 1107/2009 — Objava zaključaka ispitivanja koje je provela EFSA o preispitivanju odobrenja za aktivnu tvar tiram — Zahtjev za povjerljivost određenih odlomaka — Odbijanje zahtjeva za povjerljivo postupanje — Zahtjev za određivanje privremenih mjera — Nepostojanje hitnosti”)

(2019/C 16/56)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Taminco BVBA (Gand, Belgija) (zastupnici: C. Mereu i M. Grunchard, odvjetnici)

Tuženik: Europska agencija za sigurnost hrane (zastupnici: D. Detken i S. Gabbi, agenti, uz asistenciju R. van der Houta, i C. Wagnera, odvjetnika)

Intervenijent u potporu tuženiku: Europska komisija (zastupnici: G. Koleva i I. Naglis, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članaka 278. i 279. UFEU-a radi suspenzije primjene odluke EFSA-e od 18. srpnja 2017. o odbijanju zahtjeva za povjerljivo postupanje istaknutih u zahtjevu za produljenje odobrenja za aktivnu tvar tiram.

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. Ukida se rješenje od 19. rujna 2017. doneseno u predmetu T-621/17 R.
3. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Tužba podnesena 10. listopada 2018. – FT protiv ESMA-e

(Predmet T-625/18)

(2019/C 16/57)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: FT (zastupnik: S. Pappas, odvjetnik)

Tuženik: Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržište kapitala (ESMA)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku ESMA41-137-1154 izvršnog direktora Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržište kapitala (ESMA) od 9. kolovoza 2018. kojime ESMA zahtijeva povrat iznosa od 12 000 eura u vezi s troškovima nastalim ESMA-i u predmetu F-39/14;
- poništi obavijest o terećenju br. 4440180170 od 10. kolovoza 2018. koju je izdala ESMA;
- naloži ESMA-i snošenje vlastitih troškova i troškova tužitelja u ovom postupku.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 98. Financijske uredbe ⁽¹⁾, članka 60. Financijske uredbe ESMA-e ⁽²⁾, članka 170. Poslovnika Općeg suda te načela jednakosti oružja stranaka u sporu jer iznos koji tužitelj navodno duguje i koji je naveden u pobijanim aktima, Opći sud nije utvrdio u skladu s navedenim člankom 170.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da se troškovi koje potražuje tuženik ne mogu nadoknaditi jer je on prekoračio razuman rok za podnošenje takvih zahtjeva.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na tuženikovoju očitoj pogrešci u ocjeni tužiteljeva duga jer je iznos koji se potražuje od 12 000 eura pretjeran.

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. srpnja 2018. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije, o izmjeni uredaba (EU) br. 1296/2013, (EU) br. 1301/2013, (EU) br. 1303/2013, (EU) br. 1304/2013, (EU) br. 1309/2013, (EU) br. 1316/2013, (EU) br. 223/2014, (EU) br. 283/2014 i Odluke br. 541/2014/EU te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 (SL 2018., L 193, str. 1.).

⁽²⁾ Odluka Upravnog odbora o financijskoj uredbi za vrijednosne papire i tržište kapitala ESMA/2014/MB/38.

Tužba podnesena 23. listopada 2018. – Industrial Química del Nalón protiv Komisije

(Predmet T-635/18)

(2019/C 16/58)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Industrial Química del Nalón, SA (Oviedo, Španjolska) (zastupnici: K. Van Maldegem, M. Grunchard, R. Crespi i S. Saez Moreno, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi tužbu dopuštenom i osnovanom;

- naloži naknadu štete koju mu je tuženik prouzrokovao;
- naloži tuženiku da tužitelju plati štetu koju je tužitelj pretrpio kao izravnu posljedicu donošenja Uredbe Komisije (EU) br. 944/2013 od 2. listopada 2013. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i Vijeća o razvrstavanju, označivanju i pakiranju tvari i smjesa, za potrebe njezine prilagodbe tehničkom i znanstvenom napretku (SL 2013., L 261, str. 5.) u dijelu u kojem se njome smola, ugljeni katran, visokotemperaturna razvrstavaju kao Ak. toks. vod. okol. 1 (H400) i Kron. toks. vod. okol. 1 (H410) koja je procijenjena na ukupni iznos od 833 628,00 eura ili bilo koji drugi iznos koji tužitelj kasnije u tijeku postupka ili Opći sud utvrde;
- podredno, međupresudom odluči da je tuženik dužan nadoknaditi pretrpljeni gubitak i naloži strankama da dostave Općem sudu, u razumnom roku računajući od datuma presude, podatke o iznosu naknade o kojem su se stranke suglasile ili, u suprotnom, naredi strankama da u istom roku dostave Općem sudu svoje podneske s detaljnim podacima u prilog iznosu;
- naloži tuženiku da tužitelju plati kompenzacijsku kamatu po stopi zatezne kamate od datuma kada su gubitci pretrpljeni (tj. bilo od datuma stupanja na snagu nezakonitog razvrstavanja ili od datuma nastanka štete);
- naloži tuženiku da plati zateznu kamatu od 8 % ili po bilo kojoj drugoj odgovarajućoj stopi koju će odrediti Opći sud, koja se na dugovani iznos obračunava od datuma presude Općeg suda do stvarne isplate; i
- naloži tuženiku snošenje svih troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbi tužitelj ističe jedan tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je tuženik uzrokovao štetu tužitelju donošenjem i stupanjem na snagu Uredbe Komisije (EU) br. 944/2013 ⁽¹⁾ kojom se tvari smola, ugljeni katran, visokotemperaturna razvrstavaju kao Ak. toks. vod. okol. 1 (H400) i Kron. toks. vod. okol. 1 (H410) tvari. Dana 22. studenoga 2017. Sud je odbio žalbu Europske komisije protiv odluke Općeg suda da djelomično poništi Uredbu br. 944/2013 u dijelu u kojem se njome tvari smola, ugljeni katran, visokotemperaturna razvrstavaju kao Ak. toks. vod. okol. 1 (H400) i Kron. toks. vod. okol. 1 (H410) tvari zbog očite pogreške u ocjeni. Tužitelju su nastali troškovi zbog primjene nezakonitog razvrstavanja. U skladu s člancima 268. i 340. UFEU-a tuženik je odgovoran za te troškove s obzirom na to da je tuženikovo postupanje nezakonito pod uvjetom da je dovoljno ozbiljna povreda prava, da je uzrokovana šteta stvarna i izvjesna te da postoji izravna uzročna veza između tuženikova postupanja i štete na koju se tužitelj poziva.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EU) br. 944/2013 od 2. listopada 2013. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i Vijeća o razvrstavanju, označivanju i pakiranju tvari i smjesa, za potrebe njezine prilagodbe tehničkom i znanstvenom napretku (SL 2013., L 261, str. 5.)

Tužba podnesena 23. listopada 2018. – Tokai erftcarbon protiv Komisije

(Predmet T-636/18)

(2019/C 16/59)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Tokai erftcarbon GmbH (Grevenbroich, Njemačka) (zastupnici: K. Van Maldegem, M. Grunchard, R. Crespi i S. Saez Moreno, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtjeva da:

- proglasi tužbu dopuštenom i osnovanom;

- naloži naknadu štete koju mu je tuženik prouzrokovao;
- naloži tuženiku da tužitelju plati štetu koju je tužitelj pretrpio kao izravnu posljedicu donošenja Uredbe Komisije (EU) br. 944/2013 od 2. listopada 2013. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i Vijeća o razvrstavanju, označivanju i pakiranju tvari i smjesa, za potrebe njezine prilagodbe tehničkom i znanstvenom napretku (SL 2013., L 261, str. 5.) u dijelu u kojem se njome smola, ugljeni katran, visokotemperaturna razvrstavaju kao Ak. toks. vod. okol. 1 (H400) i Kron. toks. vod. okol. 1 (H410) koja je procijenjena na ukupni iznos od 66 236,74 EUR ili bilo koji drugi iznos koji tužitelj kasnije u tijeku postupka ili Opći sud utvrde;
- podredno, međupresudom odluči da je tuženik dužan nadoknaditi pretrpljeni gubitak i naloži strankama da dostave Općem sudu, u razumnom roku računajući od datuma presude, podatke o iznosu naknade o kojem su se stranke suglasile ili, u suprotnom, naredi strankama da u istom roku dostave Općem sudu svoje podneske s detaljnim podacima u prilog iznosu;
- naloži tuženiku da tužitelju plati kompenzacijsku kamatu po stopi zatezne kamate od datuma kada su gubitci pretrpljeni (tj. bilo od datuma stupanja na snagu nezakonitog razvrstavanja ili od datuma nastanka štete);
- naloži tuženiku da plati zateznu kamatu od 8 % ili po bilo kojoj drugoj odgovarajućoj stopi koju će odrediti Opći sud, koja se na dugovani iznos obračunava od datuma presude Općeg suda do stvarne isplate; i
- naloži tuženiku snošenje svih troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbi tužitelj ističe jedan tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je tuženik uzrokovao štetu tužitelju donošenjem i stupanjem na snagu Uredbe Komisije (EU) br. 944/2013 ⁽¹⁾ kojom se tvari smola, ugljeni katran, visokotemperaturna razvrstavaju kao Ak. toks. vod. okol. 1 (H400) i Kron. toks. vod. okol. 1 (H410) tvari. Dana 22. studenoga 2017. Sud je odbio žalbu Europske komisije protiv odluke Općeg suda da djelomično poništi Uredbu br. 944/2013 u dijelu u kojem se njome tvari smola, ugljeni katran, visokotemperaturna razvrstavaju kao Ak. toks. vod. okol. 1 (H400) i Kron. toks. vod. okol. 1 (H410) tvari zbog očite pogreške u ocjeni. Tužitelju su nastali troškovi zbog primjene nezakonitog razvrstavanja. U skladu s člancima 268. i 340. UFEU-a tuženik je odgovoran za te troškove s obzirom na to da je tuženikovo postupanje nezakonito pod uvjetom da je dovoljno ozbiljna povreda prava, da je uzrokovana šteta stvarna i izvjesna te da postoji izravna uzročna veza između tuženikova postupanja i štete na koju se tužitelj poziva.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EU) br. 944/2013 od 2. listopada 2013. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i Vijeća o razvrstavanju, označivanju i pakiranju tvari i smjesa, za potrebe njezine prilagodbe tehničkom i znanstvenom napretku (SL 2013., L 261, str. 5.)

Tužba podnesena 23. listopada 2018. – Bawtry Carbon International protiv Komisije

(Predmet T-637/18)

(2019/C 16/60)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Bawtry Carbon International Ltd (Doncaster, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: K. Van Maldegem, M. Grunchard, R. Crespi i S. Saez Moreno, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi tužbu dopuštenom i osnovanom;

- naloži naknadu štete koju mu je tuženik prouzrokovao;
- naloži tuženiku da tužitelju plati štetu koju je tužitelj pretrpio kao izravnu posljedicu donošenja Uredbe Komisije (EU) br. 944/2013 od 2. listopada 2013. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i Vijeća o razvrstavanju, označivanju i pakiranju tvari i smjesa, za potrebe njezine prilagodbe tehničkom i znanstvenom napretku (SL 2013., L 261, str. 5.) u dijelu u kojem se njome smola, ugljeni katran, visokotemperaturna razvrstavaju kao Ak. toks. vod. okol. 1 (H400) i Kron. toks. vod. okol. 1 (H410) koja je procijenjena na ukupni iznos od 194 200,06 eura ili bilo koji drugi iznos koji tužitelj kasnije u tijeku postupka ili Opći sud utvrde;
- podredno, međupresudom odluči da je tuženik dužan nadoknaditi pretrpljeni gubitak i naloži strankama da dostave Općem sudu, u razumnom roku računajući od datuma presude, podatke o iznosu naknade o kojem su se stranke suglasile ili, u suprotnom, naredi strankama da u istom roku dostave Općem sudu svoje podneske s detaljnim podacima u prilog iznosu;
- naloži tuženiku da tužitelju plati kompenzacijsku kamatu po stopi zatezne kamate od datuma kada su gubitci pretrpljeni (tj. bilo od datuma stupanja na snagu nezakonitog razvrstavanja ili od datuma nastanka štete);
- naloži tuženiku da plati zateznu kamatu od 8 % ili po bilo kojoj drugoj odgovarajućoj stopi koju će odrediti Opći sud, koja se na dugovani iznos obračunava od datuma presude Općeg suda do stvarne isplate; i
- naloži tuženiku snošenje svih troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbi tužitelj ističe jedan tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je tuženik uzrokovao štetu tužitelju donošenjem i stupanjem na snagu Uredbe Komisije (EU) br. 944/2013 ⁽¹⁾ kojom se tvari smola, ugljeni katran, visokotemperaturna razvrstavaju kao Ak. toks. vod. okol. 1 (H400) i Kron. toks. vod. okol. 1 (H410) tvari. Dana 22. studenoga 2017. Sud je odbio žalbu Europske komisije protiv odluke Općeg suda da djelomično poništi Uredbu br. 944/2013 u dijelu u kojem se njome tvari smola, ugljeni katran, visokotemperaturna razvrstavaju kao Ak. toks. vod. okol. 1 (H400) i Kron. toks. vod. okol. 1 (H410) tvari zbog očite pogreške u ocjeni. Tužitelju su nastali troškovi zbog primjene nezakonitog razvrstavanja. U skladu s člancima 268. i 340. UFEU-a tuženik je odgovoran za te troškove s obzirom na to da je tuženikovo postupanje nezakonito pod uvjetom da je dovoljno ozbiljna povreda prava, da je uzrokovana šteta stvarna i izvjesna te da postoji izravna uzročna veza između tuženikova postupanja i štete na koju se tužitelj poziva.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EU) br. 944/2013 od 2. listopada 2013. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i Vijeća o razvrstavanju, označivanju i pakiranju tvari i smjesa, za potrebe njezine prilagodbe tehničkom i znanstvenom napretku (SL 2013., L 261, str. 5.)

Tužba podnesena 23. listopada 2018. – Deza protiv Komisije

(Predmet T-638/18)

(2019/C 16/61)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Češka Republika) (zastupnici: K. Van Maldegem, M. Grunchar, R. Crespi i S. Saez Moreno, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi tužbu dopuštenom i osnovanom;

- naloži naknadu štete koju mu je tuženik prouzrokovao;
- naloži tuženiku da tužitelju plati štetu koju je tužitelj pretrpio kao izravnu posljedicu donošenja Uredbe Komisije (EU) br. 944/2013 od 2. listopada 2013. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i Vijeća o razvrstavanju, označivanju i pakiranju tvari i smjesa, za potrebe njezine prilagodbe tehničkom i znanstvenom napretku (SL 2013., L 261, str. 5.) u dijelu u kojem se njome smola, ugljeni katran, visokotemperaturna razvrstavaju kao Ak. toks. vod. okol. 1 (H400) i Kron. toks. vod. okol. 1 (H410) koja je procijenjena na ukupni iznos od 4 784 000,00 CZK ili bilo koji drugi iznos koji tužitelj kasnije u tijeku postupka ili Opći sud utvrde;
- podredno, međupresudom odluči da je tuženik dužan nadoknaditi pretrpljeni gubitak i naloži strankama da dostave Općem sudu, u razumnom roku računajući od datuma presude, podatke o iznosu naknade o kojem su se stranke suglasile ili, u suprotnom, naredi strankama da u istom roku dostave Općem sudu svoje podneske s detaljnim podacima u prilog iznosu;
- naloži tuženiku da tužitelju plati kompenzacijsku kamatu po stopi zatezne kamate od datuma kada su gubitci pretrpljeni (tj. bilo od datuma stupanja na snagu nezakonitog razvrstavanja ili od datuma nastanka štete);
- naloži tuženiku da plati zateznu kamatu od 8 % ili po bilo kojoj drugoj odgovarajućoj stopi koju će odrediti Opći sud, koja se na dugovani iznos obračunava od datuma presude Općeg suda do stvarne isplate; i
- naloži tuženiku snošenje svih troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbi tužitelj ističe jedan tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je tuženik uzrokovao štetu tužitelju donošenjem i stupanjem na snagu Uredbe Komisije (EU) br. 944/2013 ⁽¹⁾ kojom se tvari smola, ugljeni katran, visokotemperaturna razvrstavaju kao Ak. toks. vod. okol. 1 (H400) i Kron. toks. vod. okol. 1 (H410) tvari. Dana 22. studenoga 2017. Sud je odbio žalbu Europske komisije protiv odluke Općeg suda da djelomično poništi Uredbu br. 944/2013 u dijelu u kojem se njome tvari smola, ugljeni katran, visokotemperaturna razvrstavaju kao Ak. toks. vod. okol. 1 (H400) i Kron. toks. vod. okol. 1 (H410) tvari zbog očite pogreške u ocjeni. Tužitelju su nastali troškovi zbog primjene nezakonitog razvrstavanja. U skladu s člancima 268. i 340. UFEU-a tuženik je odgovoran za te troškove s obzirom na to da je tuženikovo postupanje nezakonito pod uvjetom da je dovoljno ozbiljna povreda prava, da je uzrokovana šteta stvarna i izvjesna te da postoji izravna uzročna veza između tuženikova postupanja i štete na koju se tužitelj poziva.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EU) br. 944/2013 od 2. listopada 2013. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i Vijeća o razvrstavanju, označivanju i pakiranju tvari i smjesa, za potrebe njezine prilagodbe tehničkom i znanstvenom napretku (SL 2013., L 261, str. 5.)

Tužba podnesena 23. listopada 2018. – SGL Carbon protiv Komisije

(Predmet T-639/18)

(2019/C 16/62)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: SGL Carbon SE (Wiesbaden, Njemačka) (zastupnici: K. Van Maldegem, M. Grunchar, R. Crespi i S. Saez Moreno, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtjeva da:

- proglasi tužbu dopuštenom i osnovanom;

- naloži tuženiku da tužitelju plati štetu koju je tužitelj pretrpio kao izravnu posljedicu donošenja Uredbe Komisije (EU) br. 944/2013 od 2. listopada 2013. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i Vijeća o razvrstavanju, označavanju i pakiranju tvari i smjesa, za potrebe njezine prilagodbe tehničkom i znanstvenom napretku (SL 2013., L 261, str. 5.) u dijelu u kojem se njome smola, ugljeni katran, visokotemperaturna razvrstavaju kao Ak. toks. vod. okol. 1 (H400) i Kron. toks. vod. okol. 1 (H410) koja je procijenjena na ukupni iznos od 1 022 172,00 eura ili bilo koji drugi iznos koji tužitelj kasnije u tijeku postupka ili Opći sud utvrde;
- podredno, međupresudom odluči da je tuženik dužan nadoknaditi pretrpljeni gubitak i naloži strankama da dostave Općem sudu, u razumnom roku računajući od datuma presude, podatke o iznosu naknade o kojem su se stranke suglasile ili, u suprotnom, naredi strankama da u istom roku dostave Općem sudu svoje podneske s detaljnim podacima u prilog iznosu;
- naloži tuženiku da tužitelju plati kompenzacijsku kamatu po stopi zatezne kamate od datuma kada su gubitci pretrpljeni (tj. bilo od datuma stupanja na snagu nezakonitog razvrstavanja ili od datuma nastanka štete);
- naloži tuženiku da plati zateznu kamatu od 8 % ili po bilo kojoj drugoj odgovarajućoj stopi koju će odrediti Opći sud, koja se na dugovani iznos obračunava od datuma presude Općeg suda do stvarne isplate; i
- naloži tuženiku snošenje svih troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbi tužitelj ističe jedan tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je tuženik uzrokovao štetu tužitelju donošenjem i stupanjem na snagu Uredbe Komisije (EU) br. 944/2013 ⁽¹⁾ kojom se tvari smola, ugljeni katran, visokotemperaturna razvrstavaju kao Ak. toks. vod. okol. 1 (H400) i Kron. toks. vod. okol. 1 (H410) tvari. Dana 22. studenoga 2017. Sud je odbio žalbu Europske komisije protiv odluke Općeg suda da djelomično poništi Uredbu br. 944/2013 u dijelu u kojem se njome tvari smola, ugljeni katran, visokotemperaturna razvrstavaju kao Ak. toks. vod. okol. 1 (H400) i Kron. toks. vod. okol. 1 (H410) tvari zbog očite pogreške u ocjeni. Tužitelju su nastali troškovi zbog primjene nezakonitog razvrstavanja. U skladu s člancima 268. i 340. UFEU-a tuženik je odgovoran za te troškove s obzirom na to da je tuženikovo postupanje nezakonito pod uvjetom da je dovoljno ozbiljna povreda prava, da je uzrokovana šteta stvarna i izvjesna te da postoji izravna uzročna veza između tuženikova postupanja i štete na koju se tužitelj poziva.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EU) br. 944/2013 od 2. listopada 2013. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i Vijeća o razvrstavanju, označavanju i pakiranju tvari i smjesa, za potrebe njezine prilagodbe tehničkom i znanstvenom napretku (SL 2013., L 261, str. 5.)

Tužba podnesena 29. listopada 2018. – August Wolff protiv EUIPO-a – Faes Farma (DermoFaes)

(Predmet T-643/18)

(2019/C 16/63)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Njemačka) (zastupnik: A. Thünken, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Faes Farma, SA (Lamiaco-Leioa, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije DermoFaes – prijava br. 15 069 289

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. lipnja 2018. u predmetu R 1842/2017-2

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- prihvati prigovor i odbije pobijanu prijavu;
- naloži EUIPO-u i po potrebi intervenijentu snošenje troškova postupka i troškova postupka pred EUIPO-om.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 23. listopada 2018. – Bilbaína de Alquitranes protiv Komisije

(Predmet T-645/18)

(2019/C 16/64)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Bilbaína de Alquitranes, SA (Luchana-Baracaldo, Vizcaya, Španjolska) (zastupnici: K. Van Maldegem, M. Grunchard, R. Crespi i S. Saez Moreno, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi tužbu dopuštenom i osnovanom;
- naloži naknadu štete koju mu je tuženik prouzrokovao;
- naloži tuženiku da tužitelju plati štetu koju je tužitelj pretrpio kao izravnu posljedicu donošenja Uredbe Komisije (EU) br. 944/2013 od 2. listopada 2013. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i Vijeća o razvrstavanju, označivanju i pakiranju tvari i smjesa, za potrebe njezine prilagodbe tehničkom i znanstvenom napretku (SL 2013., L 261, str. 5.) u dijelu u kojem se njome smola, ugljeni katran, visokotemperaturna razvrstavaju kao Ak. toks. vod. okol. 1 (H400) i Kron. toks. vod. okol. 1 (H410) koja je procijenjena na ukupni iznos od 488 871,30 eura ili bilo koji drugi iznos koji tužitelj kasnije u tijeku postupka ili Opći sud utvrde;

- podredno, međupresudom odluči da je tuženik dužan nadoknaditi pretrpljeni gubitak i naloži strankama da dostave Općem sudu, u razumnom roku računajući od datuma presude, podatke o iznosu naknade o kojem su se stranke suglasile ili, u suprotnom, naredi strankama da u istom roku dostave Općem sudu svoje podneske s detaljnim podacima u prilog iznosu;
- naloži tuženiku da tužitelju plati kompenzacijsku kamatu po stopi zatezne kamate od datuma kada su gubitci pretrpljeni (tj. bilo od datuma stupanja na snagu nezakonitog razvrstavanja ili od datuma nastanka štete);
- naloži tuženiku da plati zateznu kamatu od 8 % ili po bilo kojoj drugoj odgovarajućoj stopi koju će odrediti Opći sud, koja se na dugovani iznos obračunava od datuma presude Općeg suda do stvarne isplate; i
- naloži tuženiku snošenje svih troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbi tužitelj ističe jedan tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je tuženik uzrokovao štetu tužitelju donošenjem i stupanjem na snagu Uredbe Komisije (EU) br. 944/2013 ⁽¹⁾ kojom se tvari smola, ugljeni katran, visokotemperaturna razvrstavaju kao Ak. toks. vod. okol. 1 (H400) i Kron. toks. vod. okol. 1 (H410) tvari. Dana 22. studenoga 2017. Sud je odbio žalbu Europske komisije protiv odluke Općeg suda da djelomično poništi Uredbu br. 944/2013 u dijelu u kojem se njome tvari smola, ugljeni katran, visokotemperaturna razvrstavaju kao Ak. toks. vod. okol. 1 (H400) i Kron. toks. vod. okol. 1 (H410) tvari zbog očite pogreške u ocjeni. Tužitelju su nastali troškovi zbog primjene nezakonitog razvrstavanja. U skladu s člancima 268. i 340. UFEU-a tuženik je odgovoran za te troškove s obzirom na to da je tuženikovo postupanje nezakonito pod uvjetom da je dovoljno ozbiljna povreda prava, da je uzrokovana šteta stvarna i izvjesna te da postoji izravna uzročna veza između tuženikova postupanja i štete na koju se tužitelj poziva.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EU) br. 944/2013 od 2. listopada 2013. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i Vijeća o razvrstavanju, označivanju i pakiranju tvari i smjesa, za potrebe njezine prilagodbe tehničkom i znanstvenom napretku (SL 2013., L 261, str. 5.)

Tužba podnesena 29. listopada 2018. – ZQ protiv Komisije

(Predmet T-647/18)

(2019/C 16/65)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: ZQ (zastupnik: C. Cortese, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijane odluke i osobito,

- a) poništi odluku tijela za imenovanje od 15. prosinca 2017., registriranu u ARES-u 18. prosinca 2017., HR.E.2/AS/Ares (2017), s predmetom „Request for assistance D/374/17” koja se odnosi na odbijanje predmetnog zahtjeva za pomoć;

- b) poništi, prema potrebi, odluku tijela za imenovanje kojom se odbija tužiteljeva pritužba N. R/187/18, HR.E.2/Ares (2018), od 19. srpnja 2018.;
- c) naloži Komisiji naknadu štete koju je pretrpio tužitelj nakon mnogih nezakonitosti sadržanih u pobijanoj odluci ili s kojima je ta odluka usko povezana, koja iznosi 1 000 000 eura;

Osim toga

— naloži Komisiji snošenje troškova postupka

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj u ovom predmetu osporava Komisijino odbijanje prihvaćanja njegova zahtjeva za pomoć u pogledu uznemiravanja koje je pretrpio zbog svoje spolne orijentacije.

U prilog tužbi tužitelj navodi tri razloga.

1. Prvi razlog temelji se na očitoj pogrešci u ocjeni.

- Tužitelj ističe da s općeg stajališta, očita pogreška u ocjeni proizlazi jasno iz unaprijed stvorenog mišljenja izraženog u toj odluci, prema kojem tužiteljevi navodi nisu uvjerljivi jer se odnose na dugačko razdoblje koje je proteklo a da tužitelj nije podnio službene prijave.
- Postojanje unaprijed stvorenog mišljenja bilo bi jedino objašnjenje toga da je tijelo za imenovanje izostavilo iz okvira pobijane odluke niz prijavljenih događaja, koji nisu uopće ocijenjeni.
- Tužiteljevi navodi u pogledu uznemiravanja koje tvrdi da je pretrpio brzinski su klasificirane kao normalne epizode loše organizacije ili prirodnog sukoba u okviru posla.

2. Drugi razlog temelji se na povredi prava.

Tužitelj tako ističe:

- a) primjenu pogrešnog pojma uznemiravanja koji uključuje uvjet namjere nanošenja štete (*animus nocendi*) od strane počinitelja;
- b) primjenu standarda dokazivanja koji ne odgovara onome koje zahtijeva primjenjivo pravo (načelo dokazivanja), nego naprotiv podrazumijeva dokaz izvan svake razumne sumnje o postojanju činjenica i o njihovoj jednoznačnoj pravnoj kvalifikaciji;
- c) primjenu očito pogrešnog standarda dokazivanja u pogledu ocjene uvjerljivosti prijava u odnosu na proteklo vrijeme;
- d) povreda obveze provođenja istrage *ex officio* kada postoje uvjerljivi navodi.

3. Treći razlog, koji se temelji na nepostojanju obrazloženja ili njegovoj neprikladnosti.

- U tom pogledu tužitelj iznosi da pobijana odluka, čak i podredno uzimajući u obzir obrazloženje sadržano u odluci o odbijanju pritužbe, u velikoj mjeri nema prikladno obrazloženje.
- U pogledu zahtjeva za o naknadu štete, tužitelj ističe da su svi uvjeti koje nalaže sudska praksa o meritumu u ovom slučaju ispunjeni.

Tužba podnesena 22. listopada 2018. – Super bock group, SGPS protiv EUIPO-a – Agus (Crystal)**(Predmet T-648/18)**

(2019/C 16/66)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelj:* Super bock group, SGPS SA (Leça do Balio, Portugal) (zastupnik: J. Mioludo, odvjetnik)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* Agus sp. z o.o. (Varšava, Poljska)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Nositelj spornog žiga:* druga stranka pred žalbenim vijećem*Predmetni sporni žig:* prijava za verbalni žig Europske unije Crystal – prijava za registraciju br. 15 016 728*Postupak pred EUIPO-om:* postupak povodom prigovora*Pobijana odluka:* odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 23. srpnja 2018. u predmetu R 299/2018-2**Tužbeni zahtjevi***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi pobijanu odluku;
- odbije prijavu za registraciju žiga Europske unije br. 15 016 728 Crystal za sve proizvode koje obuhvaća;
- naloži EUIPO-u i društvu AGUS sp. z o.o. snošenje vlastitih troškova i troškova tužitelja.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća

Tužba podnesena 29. listopada 2018. – Reaktor Group protiv EUIPO-a (REAKTOR)**(Predmet T-650/18)**

(2019/C 16/67)

*Jezik postupka: finski***Stranke***Tužitelj:* Reaktor Group Oy (Helsinki, Finska) (zastupnik: L. Laaksonen, odvjetnik)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije REAKTOR – prijava za registraciju br. 13 752 522

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 27. kolovoza 2018. u predmetu R 2626/2017-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 27. kolovoza 2018. u predmetu R 2626/2017-2, u dijelu u kojem je drugo žalbeno vijeće odbilo prijavu žiga Europske unije REAKTOR br. 13752522 za određene proizvode i usluge iz razreda 9., 41. i 42., u skladu s člankom 7. stavkom 1. točkama (b) i (c) Uredbe 2017/1001, i u cijelosti dopusti objavu i registraciju žiga REAKTOR za sve prijavljene proizvode i usluge;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova postupka pred Općim sudom i postupka pred žalbenim vijećem (uključujući troškove zastupanja).

Tužbeni razlog

- Povreda članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe 2017/1001.

Tužba podnesena 12. studenoga 2018. – Soundio protiv EUIPO-a – E-Plus Mobilfunk (Vibble)

(Predmet T-665/18)

(2019/C 16/68)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Soundio A/S (Drammen, Norveška) (zastupnici: N. Köster i J. Albers, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: E-Plus Mobilfunk GmbH (Düsseldorf, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: međunarodna registracija žiga u kojoj je naznačena Europska unija Vibble – međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija br. 1 290 194

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 4. rujna 2018. u predmetu R 721/2018-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog Parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 9. studenoga 2018. – Pinto Teixeira protiv ESVD-a**(Predmet T-667/18)**

(2019/C 16/69)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: José Manuel Pinto Teixeira (Oeiras, Portugal) (zastupnici: S. Orlandi i T. Martin, odvjetnici)

Tuženik: Europska služba za vanjsko djelovanje

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

utvrdi i presudi,

- poništava se odluka od 21. veljače 2018. kojom mu je tijelo za imenovanje odbilo odobriti bavljenje vanjskom djelatnošću u skladu s člankom 16. Pravilnika;
- ESVD-u se nalaže snošenje troškova kao i isplata iznosa od 10 000 eura zbog pretrpljene neimovinske štete.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 16. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije jer je pobijana odluka bila donesena nakon isteka roka od trideset radnih dana od primitka tužiteljeve izjave o namjeri obavljanja profesionalne djelatnosti nakon odlaska iz službe.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na očitim pogreškama u ocjeni koje pobijanu odluku čine nezakonitom jer predviđena djelatnost očito nije bila u vezi s aktivnošću koju je on obavljao tijekom posljednje tri godine u službi niti je bila nespojiva s interesima ESVD-a.

Tužba podnesena 15. studenoga 2018. – ZU protiv Komisije**(Predmet T-671/18)**

(2019/C 16/70)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: ZU (zastupnik: C. Bernard-Glanz, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku voditelja odjela za upravljanje karijerom i mobilnost u Direktoratu HR.B Glavne uprave za ljudske resurse (DG HR) pri Komisiji, donesenu 12. listopada 2018. o premještanju tužitelja natrag u DG OLAF;
- poništi odluku voditelja odjela Account Management Centre 4 u Direktoratu HR.AMC pri DG HR Komisije, donesenu 29. listopada 2018. kojom se okvirno određuje datum njegovog postavljanja za 1. prosinca 2018.;
- poništi, zajedno s gore navedenim, ako je potrebno, odluku tijela za imenovanja, koja tek treba biti donesena, kojom se odbija tužiteljev prigovor;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na nedovoljnoj transparentnosti postupka premještanja, povredi članka 25. Pravilnika o osoblju i nepostojanju obrazloženja, povredi tužiteljevog prava na obranu od prisilnog premještanja i povredi članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i prava na saslušanje.
 2. Drugi tužbeni razlog temelji se na očitoj pogrešci u ocjeni interesa službe i povredi načela dobrog upravljanja.
 3. Treći tužbeni razlog temelji se na neuzimanju u obzir ključnih elemenata protiv hitnog tužiteljevog premještanja u OLAF, povredi načela dobrog upravljanja i zanemarivanju zaštite zviždača u skladu s člankom 22.a Pravilnika o osoblju.
 4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na povredi dužnosti brižnog postupanja.
 5. Peti tužbeni razlog temelji se na zlouporabi ovlasti.
-

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR